

THE GURUNATHAN

ഗുരുനാഥൻ

L No 85/15-7-26.

പുസ്തകം 12

1108 മിഥുനം

ലക്കം 11

വിഷയവിവരം.

1. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഹിതവശവും
പരമൊരവും ... 481
2. ഈ യുവജനം ... 486
3. സാഹിത്യപരിഷൽസപ്തമസമ്മേളനം ... 493
4. തിരുവമ്പാടി നായർസമാജത്തിൽ വായിച്ച ഒരു
വഞ്ചിപ്പാട്ട് ... 499
5. ഒരു അസി: ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഒരുദിവസത്തെ ജോലി ... 501
6. മൃഗാവലോകനം ... 505
7. ലോഹിലണ്ടുപാഠശാല ... 511
8. മഹദ്വേഷം ... 518
9. തിരുവിതാംകൂറിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ... 519
10. ഹിറൂർ കാവിൽ ബ്ലോഗവതി ... 524

SRINIVASA VARADACHARI & CO.

Printers, Publishers, Book Sellers Etc,
190, Mount Road, MADRAS.

POPULAR HIGH SCHOOL BOOKS.

Elements of Algebra. *By Three Authors. Revised and enlarged By N. Panchpagesa Aiyer, B. A., L. T.* The Book was out of print for nearly twenty five years and it has now been revised and brought in line with the present day requirements.

RS. 1-2.

A Course of General Mathematics. *By V. Ranganatha Aiyer, B. A., L. T.* Sixth Edition

RS. 2.

A New Geometry For High Schools. *By A. A. Krishna Swamy Aiyengar, M. A.*

RS. 2-8.

A School History of India. *By M. S. Rama Swami Aiyengar, M. A.* A Recent Publication very widely in use. With 16 Maps. The Best Book for S. S. L. C. Students.

RE. 1-12.

Elementary Science. (Physics & Chemistry) *By V. N. Viswanatha Aiyer, M. A. and P. A. Narayana Iyer, M. A.* Second Edition. Revised and enlarged.

RE. 1-4.

MANY OTHER BOOKS! ASK FOR CATALOGUE!!

The "EDUCATIONAL REVIEW" A Monthly Record for India. The **OLDEST** Journal of its kind in India now in its **39th Year** of publication. Contains a monthly budget of educational and literary articles by distinguished Scholars. An indispensable adjunct to all Teachers, Parents, and Students.

Best Medium for Advertisements.

Only Rs. 5 Subscription.

The "FIELD," A Monthly devoted to sports, Games and Athletics. The Official organ of the Indian Cricket Federation, Madras. Patron H. E. THE GOVERNOR OF MADRAS.

Unrivalled Medium for Advertisements.

Annual Subscription Rs. 5.

OUR REPRESENTATIVE.

K. P. PADMANABHANTHAMPY.

New Lodge, Chettikulankara,

TRIVANDRUM.

ഗുരുനാഥൻ.

പുസ്തകം 11

1108 മിഥുനം

ലക്കം 11

ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അറിതവശവും പരിഹാരവും.

വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന ശബ്ദത്തെ പലവിധനിർവ്വചനംകൊണ്ട് അതിന്റെ വ്യാപ്തിയെ പരിമേദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയൊന്നിന്നും ശാശ്വതമായ ഒരു സിദ്ധാന്തപക്ഷം ഇന്നുവരെ സാധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. സാംസ്കാരികമെന്നും സാങ്കേതികമെന്നും ഭേദിതമാക്കി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് മണ്ഡലഭേദം നിർമ്മിച്ചു വ്യവഹാരപരിധിയെ വിഭജിക്കാക്കിത്തീർത്തു. എന്നാൽ അവരണ്ടും ഒരേമൂലപദാർത്ഥത്തിൽനിന്നു സംജാതമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വ്യത്യസ്തഗതിയെ അവലംബിച്ചതിനുശേഷവും പൂർവ്വസ്ഥാനത്തെത്തിച്ചേരുന്നു.

സാംസ്കാരികവിദ്യാഭ്യാസം പ്രധാനമായി ബുദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ച് അതിന്റെ വികസനം, പോഷണം, കർമ്മക്ഷമത എന്നിത്യാദിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. ബുദ്ധി ഒരു ഉപാധിയെ ആശ്രയിച്ചല്ലാതെ നിലനില്ക്കുന്നതല്ലെന്ന് അസംഭവമാകയാൽ ശരീരസംരക്ഷണം ബുദ്ധിയുടെ ചുമതലയിൽ പെട്ടതായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ ബുദ്ധിപ്രദമായ കായികാഭ്യാസനവും ആവശ്യമായി. കായികസാമ്രാട്ട് കർമ്മജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളാകുന്ന പല സാമന്തന്മാരുടെ സുകുമാരകലകളാകുന്ന തിറയും വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുന്നതും സർവ്വാപകമായ തന്റെ പ്രാവേദമെന്നു ബുദ്ധി അഭിമാനിക്കുന്നു.

ഇതവിധപ്രകാരം അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധി, ഛാരിതാത്മ്യം എന്നൊന്നറിയുന്നതേ ഇല്ല. സർവ്വസ്വസ്ഥനായ വൈശ്വദന്തന്റെ ബഹുവിധ സല്ക്കാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടും ക്ഷുദ്രാധാർത്തനായ ഗണപതി ആതിഥേയനെക്കൂടി വിഴുങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോലെ ബുദ്ധി സകലവിധവിജ്ഞാനങ്ങളെ

ഉം അനുഭവിച്ചിട്ടും സംതുഷ്ടമാകാതെ മുന്നോട്ടു കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശിവഭക്തനായ മലർ ഗണപതിയുടെ ശാന്തിക്കു കാണമായപോലെ ഹൃദയപാഷണവികസനം ചാരിതാത്മ്യജനകമാകുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

കായികമാനസികസാമാഗ്തികൾക്കു് അഭ്യസനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കണമെന്നു നിദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിലും കായികാഭ്യസനത്തെ ഭാഗശഃ ഉപേക്ഷിച്ചും സാമാഗ്തികാഭ്യസനത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി നിരസിച്ചും നടത്തിപ്പോരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസരീതി പൂർണ്ണഫലപ്രദമാകുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. സമാഗ്തികൾക്കു് ഗ്രന്ഥങ്ങൾമൂലം സാധിക്കാമെന്നൊരു തെറ്റിദ്ധാരണ പലരിലും കാണാനുണ്ട്. മാസപേരികളുടെ പോഷണത്തിന്നും ദ്രവാരോഗ്യത്തിന്നും തത്ത്വപിഡികളെന്തും ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു പഠിക്കുന്ന ഒരുവനും സംഗതിയില്ലാത്തപോലെ ബുദ്ധിപോഷകമായ ഒരു സമാഗ്തിപ്രതിപാദനം ഹൃദയത്തെ ലേശവും സ്പർശിക്കയില്ല.

ഏതൊന്നാണു നമുക്കധീനമാകണമെന്നിച്ഛിക്കുന്നത് ആ ഒന്നിനോടു ജീവിതത്തിന് അഭേദബന്ധം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഏതുമാതിരി അഭ്യസനത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വം. ഇവിടെയാണ് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഹിതം ശം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ബുദ്ധിപരമായ അഭ്യസനമേ നടത്തുന്നള്ള എന്നാണ് ഇന്നത്തെ ആക്ഷേപം. എന്നാൽ അതുപോലും വേണ്ടവിധത്തിൽ നടത്തുന്നില്ലെന്നു സൂക്ഷിച്ചാൽ ഏവനും അറിയാവുന്നതാണ്. വിദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ കായികവിനോദം നടത്താറുള്ളതു നമ്മിൽ പലരും അനുഭവിച്ചും അറിഞ്ഞും പരിചിതങ്ങളാണല്ലോ. ഓബ്സ്റ്റക്കിൾ റേസ് (obstacle race) നടത്തുന്ന അപസരത്തിൽ വിദ്യാത്മികളുടെ മുമ്പിൽ പല പ്രതിബന്ധവും സൃഷ്ടിച്ച് അവയെ തരണം ചെയ്യിക്കുന്നു. വിജയിക്കു സമ്മാനവും ലഭിക്കുന്നു. അവൻ കടന്നുപോന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു യാതൊരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ. പരീക്ഷയാകുന്ന പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും വിദ്യാത്മികളുടെ മുമ്പിൽ സൃഷ്ടിച്ച് അവയിൽ കൂടി നൃണം ചാടിയും വിജയികളായി പുറത്തിറങ്ങുന്നു. നൃണ ചാക്കിന്റേറയൊ, ചാടുന്ന പടിയുടേതൊ സ്വഭാവം ചിന്തിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു തങ്ങൾ ഇടപെടുന്ന വിജ്ഞാനങ്ങൾക്കു ജീവിതത്തോടു യാതൊരു ബന്ധവും കാണുന്നില്ല. 1020-മാണ്ടിനിപ്പറമാണ് ഇവിടെ ആദ്യമായി ബി. എ. ബിരുദം ഒരാൾ സമ്പാദിച്ചതു്. അതിനുശേഷമുള്ള അംശീതിവർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒട്ടനവധി ആളുകൾ ഇതും ഇതിൽ കൂടുതലും വിജയകരം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരിൽ ഏല്പാവത്തന്നെ അവർക്കു കിട്ടിയ സമ്മാനംകൊണ്ടല്ലാതെ വിജയംകണ്ടിയ വിജ്ഞാനം (മാടിമപടി)

കൊണ്ടു പ്രശസ്തരായിട്ടില്ല. ഈ വിരുതകളൊന്നുമില്ലാത്തവരും ഇവരോടൊപ്പം പ്രശസ്തിയിൽത്തന്നെ നമ്മുടെമനസ്സിൽ കടികൊള്ളുന്നില്ലേ? ഭരമോദകമ്ലം നിവില്ലുമായും നിവ്യാജമായും ചെയ്യുന്നവൻ ഈവിധമുള്ള ഒരു യശസ്സു സിദ്ധിക്കാതിരിക്കയില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം ഈവിധ മനോഭാവത്തോടൊ മനശ്ശുദ്ധിയോടൊ നടത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ.

രസതന്ത്രം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, മൃഗശാസ്ത്രം, ഭൂഗർഭശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, തത്വശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ വിരുതസമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള പലരേയും ഇന്നു നമുക്കു പ്രവൃത്തിരഹിതരായി കാണാൻ കഴിയും. തത്ത്വപ്രിയവിജ്ഞാനം സമഗ്രമായി തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നല്ല, മറ്റൊന്നും തങ്ങൾക്കറിവില്ലെന്നതൊ കലാശാലകളുള്ള മുദ്ര, പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നത്. സർക്കാർസേവനത്തിനുള്ള പ്രഗത്ഭതയല്ല, അതിനുള്ള ഒരു പാസ് പോർട്ടമാത്രമാണ് ഇവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റു്.

പരിമിതമായ ഒരു സംഖ്യയായും ആവശ്യമുള്ള സേവകസമിതിയിലേയ്ക്കു് ഇതുവളരെ ആളുകളെ പരോക്ഷമായി ക്ഷണിച്ചു ഗവൺമേന്റും അപരാധത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുതന്നെയാണ്.

ഒട്ടനവധിജനങ്ങൾ ഈ മാതാദീപം കണ്ടു മയങ്ങി മാക്രൂരശം വരുത്തിട്ടുണ്ട്. ദീപം കാനനാന്തർഭാഗത്തു മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ആസ്വസ്തിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന പഥികർ, വഴിമുട്ടിത്തിരിയുന്ന മജ്ജാ നരമൊ ലാംഗ്രഹബലമായ സാരംഗനയമൊ അനുഷ്ടിച്ചേക്കും.

ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരത്തിൽ വ്യാവസായികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആഹ്വാനം നമ്മെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുന്നു. ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഒട്ടനവധിവിദഗ്ദ്ധന്മാർ ആ ഇനത്തിലുമുണ്ടായേക്കാമെന്നു നമുക്കു ശിക്ഷാം. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ഭൂനസ്ഥിതിക്കു സമാധാനമുണ്ടാകുമോ? ശാസ്ത്രാഭിവൃദ്ധിയിൽ സമയം ദൂരം എന്ന രണ്ടു് ഉപാധികൾ ദിങ്മാത്രങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. യന്ത്രങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ അടിമയായിട്ടൊ മനുഷ്യർ യന്ത്രങ്ങളുടെ അടിമയായിട്ടൊ തീർന്നിരിക്കുന്നു. പുരുഷപ്രയത്നവും സമയവ്യയവും അധികംകൂടാതെ ഒട്ടേറെ വ്യാവസായികഫലം സ്വാധീനമാകുന്നു. അപ്പോൾ മുതലാളിമാർ പൂർവാധികം തടിക്കുകയും തൊഴിലാളികൾ പട്ടിണികൊണ്ടു ശുഷ്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഔപയോഗികസാധനങ്ങളുടെ വർദ്ധനവും വിപണികളുടെ കുറവുകൊണ്ടു മുതലാളന്മാരും വിഷമിക്കുന്നു. വ്യാവസായാഭിവൃദ്ധിയിൽ ലോകത്തെ പശ്ചാത്തകരിക്കുന്ന അമേരിക്കയിലെ ഐക്യരാജ്യം തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സാഗ്രഹകൊണ്ടു നിറയുന്നു. അവരുടെ മുതലാളിത്വം അധഃസ്തരുടെ നിസ്വതന്ത്രതകൊണ്ടു മകിതമാകുന്നു.

ബുദ്ധിപരമായ വിദ്യാഭ്യാസവും ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അതുല്യതകരമായ വളർച്ചയും മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിലും ലോകസമാധാനത്തെ ഭഞ്ജനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ശാസ്ത്രജ്ഞാനം നശീകരണയന്ത്രങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിനും കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിയോടൊന്നിച്ചുവളരുന്ന തൃഷ്ണയുടെ ശാന്തിക്കു സമോദരങ്ങളെന്നു ഗണിക്കേണ്ടവരെ ശത്രുക്കളെന്ന് അധ്യാരോപം ചെയ്തു മാരണവസ്തുക്കളുപയോഗിച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അന്യായകർമ്മം നിറുത്തണമെന്നുമോഹിച്ചു പരിശ്രമിച്ച മഹാത്മാക്കളുടെ ശ്രമം വിഫലമായതെന്തെങ്കിലും.

ഇന്നു ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നത് അസാധാര്യവും അസംതുപ്പിയുമെന്നു ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കൃത്യഭരണത്തിൽ നിന്നൊഴിവാൻ ഒരുവനെയും സാധ്യം അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഈവക അസാധാര്യതയുള്ള നിദാനം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആദർശഭേദമെന്നു ചിന്തകന്മാർ വിധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കാര്യക്ഷമമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടി ഇന്നും സർവ്വതന്ത്ര സാധ്യതയായ രാജ്യങ്ങളിൽ കൂടി ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പലവിധ അസാധാര്യവും അനുഭവിക്കുന്ന നാം ഇന്നതിൽ ചെയ്യുന്ന ഏതുതരം പരിഷ്കാരവും അപൂർണ്ണമായിരിപ്പാണാവകാശം. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ തന്നെ നമുക്കു പൂർണ്ണമായ വളർച്ച വന്നതായി ഗണിക്കുന്നത് ഒരു കലാശാലയുടെ സമ്മതിഭാനം കൊണ്ടുമാത്രമാണ്. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒരു സർവ്വകലാശാല നമ്മുടെ വകയായിട്ടില്ല. കേരളീയരുടെ സംസ്കാരത്തെയോ വാസനയെയോ അശേഷവും ഗണിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കലാശാലയോടു സംബന്ധമായിട്ടാണ് ഇവിടെത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വിദൂരഭാവിയിൽ പോലും അങ്ങിനെയൊരു കലാശാല ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതും സംശയാസ്പദമാണ്. മൂന്നുഭിന്നഭരണകൂടങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കേരളത്തിനു സഹകരണമുണ്ടാകുന്നതുതന്നെ വലിയ വിഷമം. അഥവാ അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടായാൽ തന്നെ അതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ധനവും എങ്ങിനെ സാധിക്കും? ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തികാധഃപതനവും രാഷ്ട്രീയ അസാധാര്യവും നമ്മെ കൂടുതൽ വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആവക വിഷമങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നോ എങ്ങിനെ എല്ലാം സംഭവിച്ചു എന്നോ എങ്ങിനെ പരിഹരിക്കുമെന്നോ ചിന്തിപ്പാനുപോലും നാം സാധ്യതയല്ല.

നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് - കലാശാലാവിരുദ്ധനേടുന്നതിന് - വലിയ ഉദ്യോഗലബ്ധിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചു - മുഖ്യമന്ത്രിയിൽ പരം വിദ്യാർത്ഥികൾ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ എത്തുന്നു. വൈ

ദ്വൈതത്തിന്റെ വെളിച്ചം അനുഭവിച്ചും വൈദ്യുതവൃജനംകൊണ്ടു വിശുദ്ധിച്ചും നാലോ അതിലധികമോ കൊല്ലംകഴിഞ്ഞേണ്ടിവരുന്ന യുവജനങ്ങൾ പലവിധവിനോദങ്ങളിലും സുഖാനുഭൂതിയിലും ഇടപഴകി കലാശാലാബിരുദവുമാകാൻ താഴിലില്ലാത്ത മനോഹരങ്ങളായി ഗ്രാമങ്ങളിൽ എത്തുന്ന കാഴ്ച എത്ര പരിതാപകരം. ഉല്പാദനവർത്തങ്ങളിൽ നന്മകളും വന്ന ശിക്ഷസ്വപ്നം അനുഭവിക്കുന്ന മറുചിലരുടെകഥ ഇതിലും പരിതാപകരമാണെന്നു.

നിരപരാധമായ ഈ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളുടെ സമ്പാദനമാണ് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം സാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ സംഹാരപരമായ ഒരു പരിഷ്കാരമാണെന്നു ആവശ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ശരീരധ്വജംകൊണ്ടു ലഭിക്കാവുന്ന ആദായംകൊണ്ടു ദേഹസംരക്ഷണം ചെയ്യാൻതക്ക ദിനചര്യയിലെ ഒരു വൻ വളരുവാൻ പാടുള്ളു. ബുദ്ധിചെയ്യുന്ന കർമ്മംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ആദായം ഒരിക്കലും ശരീരപോഷണത്തിനു വ്യയംചെയ്യരുത്. അതിനാൽ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടിയിൽ ആദായകരമായ ചില വേലകൾക്കു പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. തന്നത്താൻ ചെയ്യാവുന്ന പലജോലിയും അന്യന്മാരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചു കുട്ടികളെ ഒന്നിനും കൊള്ളരുതാത്തവരെ ധാരാളം കാണാൻകഴിയും. പതിനാലും പതിനഞ്ചും വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ളവരും ഓടിനടന്നു കളിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവരുമായ കുട്ടികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും കയറ്റി കയ്യിൽ നാലുപർലാങ് അകലമുള്ള വാറും ലയിലേക്കുയയ്ക്കുന്നതു വെറും അനാഥയെന്നു പറയാനുള്ളതു.

വൈ. എം. സി. എ. വക ഒരു സ്ഥാപനം ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാർത്താണ്ഡം എന്ന സ്ഥലത്തു നടത്തുന്നുണ്ട്. ഗ്രാമീണോദ്ധാരണവും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രചരണവും ഒന്നിച്ചു ലക്ഷ്യമാക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ സ്ഥാപനത്തെ അനുകരിച്ചു പല ഗ്രാമങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നത് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഇന്നിവിടെയുള്ള പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിലെ അല്പാപകന്മാരെ അവിടെ അയച്ചു പരിശീലനം നടത്തിവരുത്തുന്നത് ആരീതിയുടെ പ്രചരണത്തിന് ഉതകുന്നതാണ്. തേനീച്ചവളർത്തൽ, കോഴിവളർത്തൽ, നെയ്യു, സാമ്പത്തികസേവ, ജനനമരണക്കണക്കു തയ്യാറാക്കിക്കുക, ചില്ലററുപ്പി, എന്നിങ്ങനെ പലതും അവിടെ നടത്തിപ്പോരുന്നതാണ്.

ഭൗതികവാദപ്രസ്ഥാനങ്ങളും, ബുദ്ധിവാദപ്രസ്ഥാനവും അപ്രതിഫലമായി പുരോഗമനം ചെയ്യുന്ന പാശ്ചാത്യരാജ്യത്ത് ആസരണിയെ വിട്ട് ഒരു നവീനഗതിയെ തുടരുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം ആക്കും അതുഭൂതത്തെ ഉളവാക്കുന്നതാണ്. ഇന്നു ജർമ്മനിയിൽ ലോഹിലണ്ട് എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു സ്രീവിദ്യാലയം നടത്തിപ്പോരുന്നതാണ്. ചാർവാകസിദ്ധാന്തങ്ങളുടേയും

മനോരാജ്യത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്ന സ്വപ്നാശ്രിതയുടേയും ശ്രംഭമായിട്ടിരിക്കുന്ന ഭാവിസന്തതികളെ സംരക്ഷിക്കത്തക്കൊണ്ണം സ്രീകൾക്കു അദ്ധ്യാപനവും ഗുരഭരണവും സുശിക്ഷിതരീതിയിൽ ഉള്ളവർക്കുണ്ടെന്നത്രെ ഇതിന്റെ സർവ്വധാനമായ ലക്ഷ്യം. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പൂർണ്ണ ചരിത്രം അന്യത്ര പ്രസ്താവിക്കാം.

ഇതു യുവജനം.

താരകനാഥജ്ഞൻ ഒരു ധനവാനായ ബാങ്ക് ഉടമസ്ഥനാണ്.

കനകാദേവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ.

മോഹിനി:— ഇവരുടെ പുത്രി.

നരേന്ദ്രൻ:— മകൻ. ചില എന്തു വിളിക്കാറുണ്ട്.

ചപല:— ഇളയമകൾ.

സതീശചന്ദ്രബാബു. ഒരു ബാരിസ്റ്റർ. മോഹിനിക്കാമകനാണ്.

പ്രമല്ലകുമാരൻ:— ജ്ഞാന്റെ സ്നേഹിതനായ ഒരാളുടെ മകൻ. മോഹിനിയിൽ അനുകൂലനാണ്.

രംഗം 1.

(താരകനാഥജ്ഞന്റെ ആതിഥ്യമുറി.)

താരകനാഥൻ:— വന്നതു വളരെ നന്നായി. ഇന്നുതന്നെ പോകണമെന്നു പറയുന്നല്ലോ.

ബാബു:— എന്തായാലും, പോയേ മതിയാക. ചില കക്ഷികൾ ഇന്നു എന്നെ കാണാൻ അവിടെ വരും.

കനകാദേവി:— ഞായറാഴ്ചപോലും ഒരു വിശ്രമത്തിന് അവർ അനുവദിക്കയില്ല. ഇതു വലിയ കഷ്ടതയെന്നെ.

ബാബു:— ഈ ചെറുപ്പക്കാരുടെ പെൺകുട്ടികളെ അറിയാമല്ലോ. (ചിരിക്കുന്നു. മേൽമീശ പിരിച്ചുകൊണ്ടു മോഹിനിയേയും ചപലയേയും സാദിച്ചു പ്രായം നോക്കുന്നു.) അവരെ ഒതുക്കിനിറുത്തുവാൻ വലിയ വിഷമം. അല്ലെ.

മോഹിനി:— എന്ത് പിന്നെയും പിടിക്കറിന്റെ തന്നെയൊ, അറസ്റ്ററും ഇല്ല.

ബാബു:— ഇല്ലാ, ഇത്തവണ ഒരു സർജൻറിയെ കല്പിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ചപല:— (കൈകൊട്ടിക്കൊണ്ടു) ഹ, എന്തുതന്നെ.

കനകാദേവി:— എന്തു ഭയങ്കരം.

നരേന്ദ്രൻ:— അവൾ ആവശ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ബാബു:— അവൾ വസ്ത്രത്തിനിടയിൽ ഒരു കല്ല് ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. അടുത്തുവന്ന് അതുകൊണ്ടുറിഞ്ഞു എന്നാണു സർജൻ ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യം.

മോഹിനി:— അവളേതാ.

ബാസു:— അതു ഡാക്ടർ സെനിയുടെ മകൾ ഉഷയാണ്. ഞങ്ങളുടെ വാടം സ്വന്തമാണ്. ആദ്യം ഉപദ്രവിച്ചതു സർജൻറാണ്. നാളെ കേസു തുടങ്ങും. സാക്ഷികളെ എല്ലാം പഠിപ്പിക്കാനുണ്ട്. അതാണ്.....

താരകനാഥൻ:— വാസ്തവം; നിങ്ങളുടെ ശ്രേയസ്സിനു ഞങ്ങൾ തടസ്സക്കാരാവുകയില്ല.

ബാസു:— ഓ, സാരമില്ല. (മോഹിനിയെ സാദിച്ചൊരു നോക്കുന്നു.) നമ്മുടെ കൊച്ചമ്മച്ചിമാർ ഇവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവരുടെക്കൂടെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഞാൻ ഇടയ്ക്കിടെ ഇങ്ങോട്ടുവരാം. (മന്ദസ്ഥിതം)

കനകാദേവി:— നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും ഒരുക്കമാണ്. ആ പിന്നാലിൽ വഴക്കിനിന്ന് എന്റെ ഈ വികൃതിക്കുളികളെ നിങ്ങൾ വേർപെടുത്തിക്കൊടുവണിപ്പായിരുന്നെ എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നതന്നെ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞുകൂടും. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ മറക്കുകയില്ല. ഉദ്യോഗ മോഹിനി. (മോഹിനി നാരിയുടെ അറ്റം വിരലിൽ ചുറ്റുന്നു. ഒന്നും മിണ്ടുന്നില്ല.) ഓമനെ, നിന്റെ കക്ഷിതാവിനോടു നന്ദി പറയൂ. മി: ബാസു, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കാറിൽ കയറ്റി യാത്ര പറയാം. നിങ്ങളുടെ തൊഴിൽ എത്ര മഹത്വമുള്ളതു. (ബാസു ഇതുകേട്ടു നന്നെ ഞെളിഞ്ഞു. കനകാദേവിയുടെ കൈയ്യുമലംബിച്ചു മോഹിനിയോടുകൂടി പടിക്കലേക്കു പോയി. ചപലയും നരേന്ദ്രനും സ്വകാര്യമായി ചർച്ചയും പരിഹാസവീക്ഷണം ചെയ്തു.)

താരകനാഥൻ:— (യാത്രതിരിച്ചിരിക്കുന്ന ബാറിസ്റ്ററും ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു) ഇദ്ദേഹം നിനക്ക് ഒരു മാതൃകയാണ്, ഫലം. അതു അറിയാനുള്ള ബുദ്ധി മാത്രമേ നിനക്ക് ആവശ്യമുള്ളൂ. എന്തുബുദ്ധി, എന്തുഭാഗ്യം, എന്തു സമ്പാദ്യം, കുട്ടി, നിനക്കും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ആകണമെന്നു മോഹമില്ല.

ചപല:— (അച്ഛന്റെ കസേരയുടെ കൈയിന്മേൽ ഇരുന്ന് കൊണ്ടു) എന്റെ കരുതകത്തിനു പറയാത്ത പണ്ണി തടി അധികമായിപ്പോയി.

നരേന്ദ്രൻ:— എന്റെ പക്ഷത്തിൽ മീശയാണധികം.

താരകനാഥൻ:— നിങ്ങൾ ഭണ്ടപേരും പതിവുപോലെ അസംബന്ധം പറയുകയാണ്. അദ്ദേഹം സ്വാധീനമാക്കിയിരിക്കുന്ന ശക്തിയെത്രയെന്നു നോക്കുവിൻ. എത്രജനങ്ങൾക്കാണ് അതുകൊണ്ട് ഉപകാരമുള്ളതു്.

ചപല:— അച്ഛ, അതിനു ജനങ്ങളോടു പണം വാങ്ങാറില്ല.

താരകനാഥൻ:— മോഹിനിയേയും നിന്നെയും സഹായിച്ചു ആ കേസിൽ എത്ര പണം കൊടുത്തു.

ചപല:— അച്ഛൻ ഫീസുകൊടുത്തല്ലോ. അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിച്ചി

ല്ല. അതു വേറെ ലാക്കാൺ. അതുകൊണ്ടല്ല, ഞങ്ങളുടെ വേണ്ടി വാദിക്കണമെന്ന ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ ജയിലിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ചങ്ങാതിമാരുടെ രണ്ടാമുറയായി.

നരേന്ദ്രൻ:— നമ്മുടെ തടിയൻവക്കീൽ ഫീസ് ഉപേക്ഷിച്ചതു നമ്മിൽനിന്നു മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ തട്ടിക്കൊള്ളാമെന്നു വെച്ചിട്ടാണ്. ഞാൻ ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയസംഗതികളിൽനിന്നു ഞാൻ ഒരു പണം പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ആരുടെന്നു ഒന്നിലും.....

താരകനാഥൻ:— കുട്ടി, നിന്റെ രാഷ്ട്രീയകാര്യം കളി, മറ്റേക്കാരും പറയാതെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം എല്ലായിടത്തും നടക്കുന്നുണ്ട്. നീ ഒന്നുകിൽ കാളേജിൽ പോയി വീണ്ടും ചേരണം. അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ അപ്പീസിൽ അപ്രൻറീസ് ചെയ്യണം. ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം എന്നോടു മറുപടി പറയണം.

ചപല:— (അച്ഛന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്) അച്ഛ, വേട്ടനെ ചീത്തപറയരുത് എന്നാൽ ഞാൻ ചിന്തിക്കുമേ.

താരകനാഥൻ:— ഉദ്യോഗ കൊള്ളാമെ (അവളുടെ കവിളിനു പിടിച്ചുകൊണ്ട്) നിനക്കു വെച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ടോ. (പ്രഹല്ലൻ പ്രവേശിക്കുന്നു) ഹാ, നമ്മുടെ കുട്ടിയെ, വരൂ, വരൂ. ഈ കമ്പനി പൂർത്തിയാക്കണമെങ്കിൽ നീക്കി ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇനി രാജ്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗം അനുവദിക്കുക. കഷ്ടം എത്ര ബുദ്ധിയാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഭർദ്ദയം ചെയ്യുന്നത്.

പ്രഹല്ലൻ:-- ഞങ്ങളെ സ്തുതിച്ചതു വളരെ അധികമായിപ്പോയി.

താരകനാഥൻ:— ഞാൻ നരേന്ദ്രനോടു ബാസുവിനെ അനുഗമിപ്പാൻ തുണയോഷിച്ചു. പ്രഹല്ല, നിന്നോടും എനിക്കതുതന്നെയാണുപദേശിപ്പാനുള്ളത്.

നരേന്ദ്രൻ:— അച്ഛൻ ആ പറയുന്നതു ശരിയല്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരിയാണ്. പക്ഷെ പ്രഹല്ലൻ ജോലിയുണ്ടല്ലോ.

ചപല:— സേവദാളിന്റെ കാപട്യം ആണല്ലോ, സേവികർ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ അവർ വന്ദിക്കാറുണ്ട്. അച്ഛൻ അറിയാമോ.

താരകനാഥൻ:— നിശ്ചയമായി അറിയാം.

നരേന്ദ്രൻ:-- അദ്ദേഹം മത്സരങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുത്തുവോഴെല്ലാം റായിട്ടർ കേബിൾ വഴി വർത്തമാനം വിതരണം ചെയ്യാറുണ്ട്. പാവാ ബാസുവിനു എത്ര സാദൃശ്യമുണ്ട്.

പ്രഹല്ലൻ:-- നരേന്ദ്ര, മിണ്ടാതിരിക്കുക താരക ബാബു പറയുന്നതെല്ലാം ശരിയാണ്. ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയ വശം തുറക്കുവാൻ ഉറച്ചു. എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലിക്കു ഞാൻ സ്ഥിരമായി ഇതിന്റെ ഏറ്റെടുപ്പം. അതു നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും.

താരകനാഥൻ:— അങ്ങിനെ പറയൂ. അതൊരു നല്ല കൂട്ടിയുടെ ലക്ഷണമാണ്. അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ എം. എ. പരീക്ഷ വിട്ടുകൊടുത്തു. രമേശബാബു എന്റെ ഒരു ആപ്തമിത്രമായിരുന്നു. എന്റെ കൂട്ടികളോടു പറയുന്നപോലെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനോടും എല്ലാം തുറന്നുപറയും. നരേന്ദ്രനും നിങ്ങളെപ്പോലെ വരുട്ടെ. നിങ്ങളെ ഞാൻ ഉപദ്രവിച്ചു. ഉപദേശം ആർക്കും മുഷിവാണ്ടാക്കും. പിന്നെ നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾ. പറയാനുണ്ടോ? എന്റെ ജോലിക്കു പോകുവാൻ വയ്ക്കി. ഒരുമണിക്കൂർ കളഞ്ഞു. (താരകനാഥൻ പോയി)

പ്രഹല്ലാദൻ:— ഫലം. ഇന്നെന്താ ഒരുഭാവം മാറ്റം. ഇവിടെ എന്തായിരുന്നു കഥ

നരേന്ദ്രൻ:— ആ പൊള്ളബാരിസ്റ്ററുടെ കഥതന്നെ. ഗവണ്ണർ അയാളിൽ പ്രേമപരവശനായതത്രെ.

പ്രഹല്ലാദൻ:— എന്തല്ലാമാണിത്. ഈ മാതൃക ഇക്കാലത്തു ധാരാളമുണ്ട്. അയാൾ ഇവിടെ വേഷംകെട്ടിവന്നതെന്തിനാ.

നിങ്ങൾ എന്തുവിചാരിക്കുന്നു. അയാൾ മോ.....അല്ല.

മോഹിനി.....(മോഹിനി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

മോഹിനി:— എന്താ മോഹിനിയുടെ കാര്യം.

ചമ്പല:— ആ അപ്പാരസ്സിനെ ധ്യാനിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും പ്രത്യക്ഷമായല്ലോ.

മി: ബാബു മേച്ചിയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി എന്ന പ്രഹല്ലാബാബു ശങ്കിച്ചു.

പ്രഹല്ലാദൻ:— ഞാൻ പടികടന്നു പോന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവിടെ മയങ്ങിനില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. ഒരു നമസ്കാരത്തിന് ഇത്ര സമയമൊ.

മോഹിനി:— അധികനേരമായൊ.

പ്രഹല്ലാദൻ:— മി: ബാബു നല്ല ഒരു മിത്രമാണ്.

മോഹിനി:— അങ്ങിനെ ആയിരിക്കാം.

പ്രഹല്ലാദൻ:— അയാളുടെ സംഭാഷണത്തിന്റെ വിഷയമെന്താ, വിരൽ അടയാളമൊ, കള്ളൊപ്പൊ, 124 എയൊ.

മോഹിനി:— ഞാൻ അയാളോടു ചോദിക്കാൻ മറന്നുപോയി.

പ്രഹല്ലാദൻ:— മിച്ചലിൻടയർ തുണപോലുള്ള ഒരുവനോട് ഇതല്ലാതെ ഒന്നും പറയാനില്ല.

മോഹിനി:— പ്രേക്ഷകന്റെ കണ്ണിനെ ആശ്രയിച്ചാണു സൗന്ദര്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഒരു അതിഥിയെക്കുറിച്ചു മറ്റൊരു അതിഥിയോടു തുണഭാഷണം പറയുന്നശീലം എനിക്കില്ല.

പ്രഹല്ല:— ഞാൻ ആയിരം മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു. എന്റെ സന്ദർശനം അനവസരമായൊ. ഞാൻ ഒരുപ്രാവശ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കഭിനയിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ആ നാടകം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ നിങ്ങൾ മറെറാന്നിൽ.....

മോഹിനി:— ഓഹോ, മുഷിഞ്ഞൊ, കാണട്ടെ. നേരപോക്കു മതിയാക്കി റിഫ്രഷ്സൽ വേണമെന്നു സേവകർ മുറവിലിക്കുന്നു. (നരേന്ദ്രനോടും ചപലയോടും) എഴുന്നേൽക്കൂ, നമുക്കു ഈ നാടകം ഉറച്ചുവായിക്കാം. വരാത്തയിലേക്കു പോകാം.

നരേന്ദ്രൻ:— ചേച്ചി, ക്ഷമിക്കൂ. ഒരു സ്നേഹമാനേജരുടെ നിലയിൽ ഞാൻ ഒന്നു പറയാം. “ഏറെമുത്താൽ വിത്തിനാകാ” എന്നുണ്ട്. എനിക്കു ബേബിയോട് അല്പം ഒന്നു പറയാനുണ്ട്. ഞങ്ങൾ വന്നുകൊള്ളാം.

മോഹിനി:— അധികം വൈകരുത്. പ്രഹല്ലബാബു വരു. (മോഹിനിയും പ്രഹല്ലനും പോയി)

ചപല:— ഫലം. എന്താ പറയാനുള്ളത്.

നരേന്ദ്രൻ:— അവളുടെ ചൊല്ലിടിക്കു അയാൾ ആട്ടുന്നതു കണ്ടോ? ഇത്രയും മറുസ്ഥലത്തു ഒരു വീരനും ധീരനുമാണ്. ബേബി, നിനക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വേണോ

ചപല:— വെളിച്ചം വേണോ? പൂവു വേണോ, സംഗീതം വേണോ, സ്വർഗ്ഗം വേണോ അതുപോലെതന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യവും.

നരേന്ദ്രൻ:— കൊള്ളാം. എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കൂ. അനുരാഗത്തിന് ഇടകൊടുക്കരുത്.

ചപല:— പ്രഹല്ലൻ നല്ലപോലെ ഇതിൽ കടുങ്ങി. അല്ലെ, പൊട്ടെ, ആ പൊണ്ണൻബാരിസ്റ്ററെക്കാൾ ഇയാളെ ഒരു മച്ചനനാക്കാനാണ് എനിക്കു മോഹം.

നരേന്ദ്രൻ:— എല്ലാം ശരിതന്നെ.

രംഗം II.

(രണ്ടാഴ്ചകഴിഞ്ഞു. മോഹിനി, നരേന്ദ്രൻ, ചപല ഇവർ ചപലയുടെ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

നരേന്ദ്രൻ:— നമ്മുടെ പുതിയസ്നേഹിതൻ, ബാർ, ഇവിടെ കയറിവന്നിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അച്ഛൻ ഒരിക്കലും പ്രഹല്ലനെ നിരാകരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു ആക്കും വിധിയെഴുതാം. പ്രഹല്ലനും ചേച്ചിയുമായി ഒരുക്കൊ

പുത്തിനുമുമ്പേതന്നെ റുദ്രയം കൈമാറിയിരുന്നു എങ്കിലും അവർ അതിനെ ഇപ്പോൾ അശേഷവും ആദരിക്കുന്നില്ല. കഷ്ടം. “ചാപല്യമെ! നിന്റെ പേർ സ്രീയെന്ന്തന്നെ.”

ചാപല:— ചേച്ചിയുടെ ജാതിയിലുള്ള സുന്ദരിപ്പെണ്ണങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായം മാറുക എന്നതു അത്ര അപ്രസിദ്ധമല്ല. എനിക്കുള്ളതും മുഴുവനും നമ്മുടെ പ്രഹേലയന്റെ കഥയോർത്തിട്ടാണ്. അച്ഛൻ അയാളെ ജാമാതാവടത്തിൽനിന്നും തിരസ്കരിച്ചപ്പോൾ റൊഴിയോളം അയാൾ വളരെ കണ്ണിതം നടിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് അയാൾ അതിപ്രസന്നനായി ഒരു കാമകുന്ദനപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. ബഹിനാണു വിജയമാലും എന്നു നല്ലപോലെ അയാൾക്കറിയും ചെയ്യും.

നരേന്ദ്രൻ:— ചേച്ചിയൊ പ്രഹേലയൊ റുദ്രയശ്ചന്ദ്രനെന്നു എനിക്കു സംശയമാണ്.

മോഹിനി:— നിങ്ങളുടെ ശങ്കയ്ക്കു നമസ്കാരം. മറുവളയുടെ കുററും കൗണുവാൻ എളുപ്പമാണ്. പക്ഷെ ഫലം, നീയൊരു പെൺകുട്ടിയല്ല. ബേബി രണ്ടുകൊല്ലവുംകൂടി കഴിയുമ്പോൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും.

ചാപല:— നടക്കുന്നതെല്ലാം ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ട്. ഞാൻ ഒരു കഴുതയല്ല. അച്ഛനും അമ്മയും പ്രഹേലയെ പണമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുനന്നുസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

നരേന്ദ്രൻ:— അസംബന്ധം. നാം വെറുതെ അവരെ കുററപ്പെടുത്തരുത്. അച്ഛൻ സങ്കടത്തോടും അമ്മ കണ്ണുനീരോടുംകൂടി റൊഴി കഴിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു ചേച്ചി പിന്നാലായിട്ടു ചേരാതിരുന്നോ? അതൊന്നുമല്ല, പിന്നെ ആ സ്വഭാവം മാറുമൊ.

ചാപല:— മിണ്ടാതിരിക്കൂ. ചേട്ടന്റെ സ്വഭാവനിഷ്ഠയും മതിയാക്കൂ. ചേച്ചി സുഖത്തേയും സമ്പത്തിനേയും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടാവാം.

മോഹിനി:— ഓ, നിനക്കു സ്നേഹമില്ലായിരിക്കാം. ഞങ്ങൾ പരിവധിച്ചിട്ടു പെൺകുട്ടികളെ കാണുവാൻ നീ ഒരുപക്ഷത്തോളം കഴിച്ചുകൂട്ടി.

നരേന്ദ്രൻ:— സുഖത്തേയും സമ്പത്തിനെയും കാംക്ഷിച്ചു വെള്ളരിക്കപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരുവനെ സ്വീകരിക്കുന്നത് കഷ്ടംതന്നെ.

മോഹിനി:— (കോപത്തോടെ) ഫലം.

നരേന്ദ്രൻ:— ചേച്ചി. ഞാൻ നിവ്യാജം വൃഥാ സനിക്കുന്നു. ഒരുവന്റെ ചിത്തവൃത്തിയും മറുപലതും അറിയാതെ ഒരുവനെ എങ്ങിനെ സ്നേഹിക്കും.

മോഹിനി:— ഒരു പുരുഷനെ അറിയുകയെന്നത് ഒരു യുവതിക്കുതന്നെ എളുപ്പമല്ല. പുരുഷൻ എപ്പോഴും അവളിൽനിന്നു വാസ്തവം മറയ്ക്കും.

ചാപല:— എങ്കിലും നിസ്സാരസംഗതിക്കു നാം നമ്മെ വിലക്കരുത്. ഞാൻ എന്നെങ്കിലും ഒരു ഭർത്താവിനെ സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ അതു നല്ലപോലെ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞേ ചെയ്യൂ.

നരേന്ദ്രൻ:— ഞാൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ, ഇല്ല.

ചപല:— എന്തുകൊണ്ട്.

നരേന്ദ്രൻ:— ഒരു കൊല്ലത്തിനിടയിൽ എത്ര മച്ചനൻമാരെ തെരുവിൽ കാണേണ്ടിവരും. അതിൽഭേദം ആറ്റിൽ ചാടി മരിക്കുകയാണ്.

ചപല:— അനേകം നാത്തുന്മാരെ അനേകപ്പിള്ളേണ്ട ഭാരം ഞങ്ങൾക്കു ലാത്തതു നിയമം അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ടല്ലെ. പിന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഇതു മുതിരില്ലെന്നത് എന്ത്.

നരേന്ദ്രൻ:— ബുദ്ധിപൂർവ്വം സംസാരിക്ക, അനുജത്തി.

ചപല:— എനിക്കു ഒരുവനെ മാത്രമെ വിവാഹം ചെയ്യാവൂ. നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ പലരേയും ഒന്നിച്ചു വിവാഹം ചെയ്യാം.

നരേന്ദ്രൻ:— കൊള്ളരുത്താത്ത വർത്തമാനം.

ചപല:— ഞാൻ പരമാർത്ഥമാണു പറഞ്ഞത്.

നരേന്ദ്രൻ:— നാം സംഗതിചിട്ട സംസാരിക്കുന്നു. ചേച്ചി, ഇമരക്കു വിരോധമായി ഒന്നും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ അവിവാഹിതയായിരുന്നാലും എനിക്കു സങ്കടമില്ല. പക്ഷെ ഭരിതം അനുഭവിക്കാൻ ഒരു ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടരുത്. ബേബിയുടെ കാര്യം ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം. എന്താ ബേബി.

ചപല:— നിശ്ചയമായി, അങ്ങിനെതന്നെ. ഫലു ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽ സ്വീകരിച്ചു സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കുവാനുറച്ചു. മറ്റൊരാളുടെ ആദായം കൊണ്ടു കഴിയുന്നതിൽ ഭേദം ചേട്ടന്റെ ആദായത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയല്ല.

മോഹിനി:— (സന്തോഷസന്താപങ്ങളോടെ) നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കുട്ടികളാണ്. ഞാൻ നിങ്ങളെ റൂറലപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കും. എന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു യോജിച്ചവിധത്തിലല്ലാതെ ഞാൻ ഒരിക്കലും വിവാഹം ചെയ്തയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ. എന്നെന്താ ബന്ധിച്ച് ആലോചിച്ചു നിങ്ങളുടെ പിഞ്ചുതല വ്യാകുലപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുമോ?

നരേന്ദ്രൻ:— പ്രഹല്ലനേക്കാൾ ബാസുവിനെ നിങ്ങൾ അധികം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണോ ഈ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം.

ചപല:— തടിച്ച ആളുകളോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതാണു ഭാഗ്യമെന്നു അമ്മയെപ്പോലെ ചേച്ചിയും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാവാം.

നരേന്ദ്രൻ:— ഭവനഭേദവും, കവചവും ഒരു തൊഴിലാക്കിയതിനു ശേഷമാണോ ബാരിസ്റ്ററായി ഉപജീവിക്കുന്നത്.

ചപല:— പ്രഹല്ലനെ ഈകാലാമാക്കു നിങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചിരുന്നില്ലെ ചേച്ചി. ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു.

മോഹിനി:— നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകേട്ടാൽ ഞാൻ ബാസുവിനെ കല്യാണം കഴിച്ചെന്നു തോന്നും. അവർ രണ്ടുപേരേയും കുറച്ചുനേരത്തേക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയല്ല.

വിൻ. എന്തെല്ലാംവന്നാലും സംഗതികൾ ശുഭമായിവരും. നരേന്ദ്രൻ:— അതെങ്ങിനെ. എങ്ങിനെയെങ്കിലും ആകട്ടെ. എല്ലാംചേച്ചിതന്നെ നല്ലപോലെ ആലോചിക്കൂ.

മോഹിനി:— ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയും. എനിക്കു ചില എഴുത്ത് എഴുതുവാനുണ്ട്. (പോയി)

ചവല:— ചേച്ചിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം അറിയാം. നാം അതിനുവേണ്ടി ശ്രേഷ്ഠിക്കേണ്ട. നമുക്കു കളിക്കാൻ പോകാം. ഇതെല്ലാം മറക്കാം. (രണ്ടുപേരും പോയി.)

സാഹിത്യപരിഷൽ സപ്തമസമ്മേളനം.

(ഒരു സന്ദർശകന്റെ ചിന്തകൾ.)

സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ ഏഴാം സമ്മേളനം പതിനെട്ടരക്കവികളുടെ ജന്മദേശമായ കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു സാമൂതിരിപ്പാട്ടു തിരുമനസ്സിലെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി പോരെയിൽ ക്ഷണക്കത്തുകളും കിട്ടി. അതിനാൽ ആദ്യത്തെ സമ്മേളനദിവസത്തെ ചില സ്നേഹിതന്മാരൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. പതിനൊന്നുമണിയോടുകൂടി കോഴിക്കോട്ടെത്തി. സ്വാഗതസംഘം കാര്യഭർത്രി ഞങ്ങളുടെ താമസത്തിനുവേണ്ട സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തതന്നു. പക്ഷെ അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ കേവല ഒരു വർത്തമാനം ഞങ്ങൾക്ക് അല്പം ഇല്ലാതായോ ഉണ്ടാക്കി. പ്രസംഗം ചെയ്യാൻ ഏറ്റുമാനൂർ ചില മഹാത്മാർ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലത്രെ. മറ്ററിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ഒരു പ്രൌഢവിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യാമെന്ന് എൽക്കാമായിരുന്ന. എന്നാൽ എന്റെ പേർ നോട്ടീസ്സിൽ കാണാം. പത്രക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. ഞാൻ ഒരു വലിയ പ്രാസംഗികനാണെന്ന് എല്ലാവരും തീർച്ചയാക്കും. ബുദ്ധിമുട്ടും പണച്ചിലവും കൂടാതെ കഴിക്കുകയും ചെയ്യാം” ഏതായാലും ഈ പ്രാസംഗികന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി അത്ര അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതായി തോന്നിയില്ല. കൃത്യമായിരുന്നു മണിക്ക സ

മേമളനും ആരംഭിച്ചു. വിശാലമായ സമേമളനപ്പനൽ അതിഭംഗിയായി അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അനവധി ആളുകൾക്കു സൗകര്യമായി ഇരിക്കത്തക്ക ഏർപ്പാടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ സന്ദർശകന്മാരുടേയും പ്രതിനിധികളുടേയും സംഖ്യ വളരെ കുറവായിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽനിന്നും തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും വന്നവരുടെ സംഖ്യ കൈവിരൽകൊണ്ട് എണ്ണാവുന്നേടത്തോളമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കേളിപ്പേട്ട സാഹിത്യകാരന്മാർ ഈ രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിലാണ് അധികമുള്ളതെന്നാണ് ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവരിൽ അധികവും സമേമളനമായി നിസ്സഹകരിച്ചതു മറ്റൊരു ഇല്ലാഭംഗത്തിനിടയായി. ഈ കണക്കിനു പരിഷത്തിന്റെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അല്പം ഉൽക്കണ്ഠയില്ലാതിരുന്നില്ല. സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷനായ ശ്രീമാൻ പാട്ടത്തിൽ നാരായണമേനോന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വലിയ കാര്യമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അനേകം കവിവീരന്മാരുടെ ജന്മദേശമായ കോഴിക്കോട്ട് ഇക്കാലത്തു സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ സംഗതി സാഹിത്യത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലാത്തതെന്ന സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടെന്നും മറ്റും സ്വപ്നസ്ഥിതമായ വിനയത്തോടുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചു. പരിഷത്ത് ഇതേവരെ എന്തെല്ലാം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇനി എന്തെല്ലാമാണു സാധിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളതെന്നും അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്നുമുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഈ വക പ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. പക്ഷെ ഒരു ഒരൊറ്റമാസിക നടത്തിവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിലധികം പരിഷത്തു കാര്യമായിട്ടൊന്നും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ചില സമേമളനങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ കൂടി ഇതേവരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താത്തതുകൊണ്ടു അവിടെ നടന്നത് എന്തെല്ലാമാണെന്ന് അധികംപേർക്കും അറിവാൻ തരമില്ല. കൊല്ലത്തോടും ചില സാഹിത്യകാരന്മാർ ഒരു ദിക്കിൽ കൂടി ചില പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ചില പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തതുകൊണ്ടുമാത്രം പരിഷത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒരു പരിഷത്തിൽ നടന്നതെല്ലാം അടുത്ത പരിഷത്തിൽ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. അതിനെ തുടർന്ന് പ്രവർത്തിച്ചാൽ മറ്റൊരു പുരോഗതി സാദ്ധ്യമാകയുള്ളൂ. പ്രൌഢസമരസങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ പരിഷത്തു കളിലെല്ലാം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശ്യമൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം ശ്രോതാക്കളെ രസിപ്പിക്കാൻ മാത്രമെ പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ളൂ. പരിഷത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രമേയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണം പ്രസംഗങ്ങളുടികവും. പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സായാൽ ഒന്നെങ്കിലും അടുത്ത പരിഷത്തിനു മുമ്പിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അനവധി ധനം

വ്യയംചെയ്തും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചും കൊല്ലത്തേറും ഇങ്ങിനെ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് എന്തൊരു പ്രയാജനമാണ് ഉണ്ടാവുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അധ്യക്ഷ പ്രസംഗത്തിൽ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ രണ്ടു സംഗതികളാണു പറഞ്ഞത് 'നമുക്കു കൊയനയാണുവേണ്ടത്. പക്ഷെ ആളുകൾക്കു പഞ്ചസാര കഴിക്കാനാണ് ഇഷ്ടം' ഇത് എത്രയോ ശരിയാണെന്ന് ഈ സമ്മേളനത്തെ തെളിയിച്ചു. ചില പ്രസംഗങ്ങൾ കൊനയും ചിലതുകൾ തനിപ്പഞ്ചസര്യം ആയിരുന്നു. മഹാകവി ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയുടെ "സാമൂതിരിക്കോവിലകവും സാഹിത്യവും" എന്ന പ്രസംഗം സദസ്യരുടെ ക്ഷമയെ സാമാന്യത്തിലധികം പരീക്ഷിച്ചു. പ്രസംഗം എന്ന വ്യാജേന അനവധി സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ഉണ്ടായത്. 'പ്രേരഡം' 'ഗംഭീരം' എന്നെല്ലാം ഒന്നോ രണ്ടോ പണ്ഡിതകേസരികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുവെങ്കിലും മറ്റുള്ളവർക്കും ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ രസികത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും മഹാകവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ബഹുമാനാതിശയത്താൽ സദസ്യർ ക്ഷമയോടുകൂടിക്കേട്ടു. കഥകളിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ശിരോമണിയുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ അത്രത്തോളംതന്നെ അവർക്കു ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചപ്പോൾതന്നെ അക്ഷമാസൂചകങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ഹസ്താരവങ്ങൾകൊണ്ടും പാദാരവങ്ങൾകൊണ്ടും ഹാൾ മുഴങ്ങി. ഒറ്ററിൽ അധ്യക്ഷന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹം പ്രസംഗം നിർത്തുവാൻ നിർബന്ധിതനായി. ഇതിന്റെ കയ്പ് അടുത്തുണ്ടായ പ്രസംഗം തീർത്തു. 'ഹാസസാഹിത്യം' എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ച ചെറു മിസ്റ്റർ പത്തേഴത്തു രാമൻമേനോന്റെ പ്രസംഗം ആപാദമധുരമായിരുന്നു. അത് ഒരു മണിക്കൂറിലധികം നീണ്ടുനിന്നെങ്കിലും കറേക്കൂടി കേട്ടാൽക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമാണു സദസ്യർ പ്രകാശിപ്പിച്ചത്. പക്ഷേ ചേതസ്സുമാകർഷകമായ ഈ പ്രസംഗത്തിൽ മുങ്ങിത്തപ്പിയാൽകൂടി ഗ്രാഹ്യമായ ഒരു സംഗതിയും ലഭിക്കയില്ലെന്നുള്ളതാണു വിസ്മയാവഹമായിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം കൊനയായിട്ടോ പഞ്ചസാരയായിട്ടോ ഭവിച്ചതിനാൽ അതുകൾകൊണ്ടു പഠനത്തക്ക പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യങ്ങളില്ലാതെ ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം ഇന്നു രത്തിലല്ലാതെ ആവാൻ തരമില്ല. പ്രസംഗമത്സരപരീക്ഷയുടെ കഥ ഇതിലും പക്ഷെലായിരുന്നു. വിദ്യാത്മികളാണ് ഇതിൽ പങ്കുകൊണ്ടത്. പ്രസംഗത്തിന് അനവദിച്ചിരുന്ന സമയം അഞ്ചുമിനിട്ടു മാത്രമാണ്. പ്രസംഗവിഷയം പ്രസംഗമണ്ഡപത്തിൽ കയറുമ്പോഴാണ് ഓരോ വിദ്യാത്മിയേയും അറിയിക്കുന്നതും. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരീക്ഷ ആലോചിക്കാതെ വല്ല

തും പറവാൻ വിദ്യാത്മികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. എങ്കിലും ഖില വിദ്യാത്മികൾ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിക്കാതിരുന്നില്ല. ഏതുപ്രസംഗത്തിലും കൊള്ളിക്കാവുന്ന ഖില വാചകങ്ങൾ അവർ കാണാതെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൾ സദസ്സിൽ വെച്ചു വിളമ്പി കൃതാത്മരാകി. ഒരു വിദ്യാത്മിയുടെ പ്രസംഗം 'ദ്രാവിഡഹിമഗിരിശൃംഗം..... എന്ന ഒരു ശ്ലോകത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. വിഷയത്തെപ്പറ്റി സ്വല്പമെങ്കിലും ആലോചിക്കാതെ ആരേയും -- പ്രത്യേകിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളെ -- ഒരിക്കലും പ്രസംഗിപ്പാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നുള്ള സംഗതി ഇനിയെങ്കിലും പരിഷത്തിന്റെ അധികൃതന്മാർ ധരിച്ചാൽ നന്ന്.

അക്ഷരശ്ലോകപരീക്ഷ ഇക്കൊല്ലവും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഖിലർ ചൊല്ലിയത് അധികവും സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അന്തഃപരിണാമം സദസ്യരിൽ ഖിലർ മുണ്ടിക്കാണിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച നിശ്ചയങ്ങളോന്നും കാലേകൂട്ടി ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അവസ്ഥയ്ക്ക് അതുകൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു പരമേശ്വരയ്യർ അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. 'മോറെന്തത്ര വിധക്കുണ്ടോ വിശറുണ്ടോ വീശപാളുണ്ടോ വീശുണ്ടോ' എന്നിത്യാദിയായ ഒരു ശ്ലോകമാണ് ഒരാൾ ചൊല്ലിയത്. ജഡ്ജിമാർ അതു സ്വീകരിക്കുകയുചെയ്തു. അപ്പോഴേക്കും പരീക്ഷയിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരാൾ എഴുന്നേറ്റു പോയി. അദ്ദേഹം നിശ്ചയമായും ഒന്നാംസ്ഥാനം വാങ്ങുമായിരുന്നു. ഞാൻ ഇതിൽ പങ്കുകൊണ്ടില്ലല്ലോ എന്നുള്ള വ്യസനം അപ്പോഴാണ് എനിക്കുണ്ടായത്. എന്നിരിക്കു കവിതാമില്ലെങ്കിലും 'ഭൂതായതുഭൂമി നമഃ' എന്നവസാനിക്കുന്ന കൊച്ചുനമ്പൂതിരിയുടെ ശ്ലോകത്തിന്റെ ജാതിയിലുള്ള പദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ യാതൊരു പ്രയാസവും തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള പദ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അർത്ഥത്തിന്റെ കാര്യം ആലോചിക്കാനില്ലല്ലോ. ഏതെങ്കിലും വന്നാലും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞുണ്ടിവരുന്നതുമല്ല. ചേന്നെങ്കിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം വാങ്ങാമായിരുന്നു. അതില്ലെങ്കിലും തോൽക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഏതായാലും അടുത്ത പരിഷത്തിന്റെ കാര്യം പരിപാടിയിൽ ഈ ഒരു ഇനം ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം അതിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യംകൂടി വേണ്ടപോലെ ആലോചിച്ചു ഖില നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തുവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നു ഭാരവാഹികളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

പരിഷത്തിൽ ചൊല്ലിയ കവിതകളെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും പറയാനില്ല. കവിതയുള്ള കവിതകൾ ഒന്നോ രണ്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശിഷ്യമുള്ളവയുടെ രസികതാ മനസ്സിലാവാൻ ഉള്ള സഹൃദയത്വം എനിക്കില്ലാതെപോയി. വിഭാഗം ശങ്കരക്കുറുപ്പു അവർകൾ മനസ്സിലാമനസ്സോ

ടുകുടി ഒരു കവിത വായിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് പരിഷത്തിനോട് ഇത്ര വൈരാഗ്യം വരുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും ഈ വൈരാഗ്യം അവിടെവെച്ചു പുകാശിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 'ശ്രീഭവനം' എന്നു തുടങ്ങിയ ഒരു കറുത്തീടു അതു പോലെയുള്ള ചില പഴുകിയ പാട്ടുകളും വളരെ തെറ്റുകളോടും അശേഷം കണ്ണുസുഖം നൽകാത്തവിധത്തിലും ചിലർ ചൊല്ലിയത് എന്തിനാണെന്നു മനസ്സിലായില്ല.

പ്രദർശനം ഇത്തവണ നാമമാത്രമായിട്ടെ ഉണ്ടായുള്ളു. പലതവണയും പ്രദർശിപ്പിച്ച ചത്ത മാസികാശിശുക്കളേയാണു പ്രദർശനശാലയിൽ കായ്തുമായി കണ്ടത്. ഇതു കേരളീയരുടെ ആരംഭത്തുപ്രദർശനമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏറെക്കുറെ ശരിയായിരിക്കും. പുതുതായി പ്രദർശിപ്പിച്ചതു സാമൂതിരിക്കോവിലകത്തെ ഈടുവെയിലുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അതുകൾ കൈകൊണ്ടുതൊടാൻ പാടില്ലെന്ന് അവിടെ എഴുതിപ്പിരിച്ചിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു അതിനാൽ ഏതേതു വിഷയങ്ങളേപ്പറ്റിയാണു് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു നോക്കിക്കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ഭാരം സന്ദർശകന്മാർക്കു കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു.

ഇത്തവണ അധികം പ്രമേയങ്ങളൊന്നും അവതരിപ്പിക്കാഞ്ഞത് ഒരുവിധം ആശ്ചര്യകരം തന്നെ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് അത്ര എളുപ്പമായ കായ്മല്ലെന്നു സമ്മതിക്കാം. പക്ഷെ അതിനുവേണ്ട പ്രയത്നങ്ങൾകൂടി ചെയ്യാത്തപക്ഷം പുതിയ പ്രമേയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഫലമൊന്നുമുണ്ടാവാനിടയില്ല. 'കേരളത്തിലെ സാഹിത്യകാരന്മാർ' എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥപരമ്പര ഈ പരിഷത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നു കോട്ടയ്ക്കൽവെച്ചു നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതിനായി ചില പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ 'ഇംഗ്ലീഷ് ഫോം യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറി'യുടെ മാതിരിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥപരമ്പര യോഗ്യന്മാരേക്കൊണ്ടു് എഴുതിച്ചുപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ട നടപടികൾ ശ്രീമാൻ എ. ഗോപാലമേനോൻ, സി അച്യുതമേനോൻ മുതലായവരുടങ്ങിയ ഒരു നിർവാഹകസംഘം നടത്തണമെന്നു തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു കൂടിയ പരിഷത്തിലും തീർച്ചയാക്കി. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ചുമതലപ്പെട്ടവർ തങ്ങളുടെ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ അതിലേക്കുണ്ടായ വൈഷമ്യങ്ങളെന്തല്ലാമാണെന്നും അല്പം പ്രസംഗത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കുകയും മേൽവേണ്ടുന്ന നടപടികളേപ്പറ്റി യോഗം ആലോചിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയൊന്നും ഇത്തവണ ഉണ്ടാകാത്തതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുവാനില്ല. പ്രമേയങ്ങൾ

പാസ്സാക്കുക എന്ന ഒരു ചടങ്ങ് എല്ലാത്തവണയും അനുസരിക്കണമെന്ന മാത്രമെ ഭാരവാഹികൾ കരുതാറുള്ളൂ. അതുപോലെ നിഘണ്ടുനിർമ്മാണത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭാരവാഹികൾ എന്തെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. കലാമണ്ഡലത്തേപ്പറ്റി ഒരു പ്രമേയം ഇത്തവണ കൊണ്ടുവന്നതു വെറും വാദപ്രതിവാദത്തിനു മാത്രമായിട്ടാണ്. ശ്രീമാൻ പാട്ടത്തിൽ നാരായണമേനവനാണ് ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചത്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം പ്രമേയം വായിച്ചുനോക്കിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമായി. എന്നതന്നെയല്ല പ്രമേയം വായിക്കുന്നതിനതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റൊരാളുടെ സഹായം വേണ്ടിവന്നു. ഇതിനു മേതുഭൂതൻ ഒരു നല്ല സാഹിത്യകാരനെന്നപോലെ ഒരു നല്ല നടനെന്നും പേരുകേട്ടിട്ടുള്ള ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാണ്. കലാമണ്ഡലത്തെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഭിപ്രായം പല അവസരങ്ങളിലും സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നു നശിച്ചുപോകാറായിരിക്കുന്ന കഥകളിയെ പരിഷ്കരിച്ചു പുനർജീവിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. വള്ളത്തോൾ ഇതു തന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമെന്നപോലെ കരുതിവരുന്നു. ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണപിള്ളയാണെങ്കിൽ ഇതിനുവേണ്ടി അനവധി ധനം വ്യയംചെയ്യുന്നതു വ്യക്തമാണെന്നും ആ ധനം വേറെ പ്രകാരത്തിൽ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നും തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പരസ്പരവിരോധമായ ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവർക്കുള്ളപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് അനാവശ്യമായ വഴക്കുകൾക്കു കാരണമാകുമെന്നു മിസ്റ്റർ പിള്ളക്കു കാലേകൂട്ടി അറിയാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ യോഗത്തെ ഒന്നു സജീവമാക്കിത്തീർക്കാനായിരിക്കുമൊ ഇതിന്നിടവരുത്തിയതെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. കുന്നത്തു ജനാർദ്ദനമേനോൻ അവർകൾ പറഞ്ഞപോലെ പരിഷത്തു് ഒരു ഉന്നതനിലയിലെത്തുകയും അതിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രാമാണ്യം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്തു് ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടുവരുന്നതു നിഷ്പ്രയോജനമായിരിക്കയില്ല. കുറെ കശപിശയെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിന്റെശേഷം പ്രസ്തുതപ്രമേയം അടുത്ത പരിഷത്തിൽ ആലോചനയ്ക്കുടക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

പരിഷത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന മറ്റു പ്രമേയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചൊ അവിടെ നടന്ന മറ്റുസംഗതികളെപ്പറ്റിയൊ അധികമൊന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. ആകപ്പാടെ സമ്മേളനം വിജയമായി കലാശിച്ചുവെന്നു പറയാൻപാടില്ല. ഒരു വിദ്യാത്ഥിസമാജത്തിന്റെ വാഷികയോഗത്തിനുള്ളതിലധികമായ ശൗരവം ഇതിനു കല്പിക്കാമൊ എന്നു സംശയമാണ്. ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യവർകളും അപ്പൻതമ്പുരാൻ തീരുമാനസ്സു

കൊണ്ടു പരിഷത്തിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു കൂട്ടം നിസ്തർക്കമാണ്. അതുപോലെ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രയത്നിക്കുവാൻ പത്തു സാഹിത്യകാരന്മാർ തികച്ചുണ്ടെങ്കിൽ പരിഷത്തിന്റെ ഭാവിയേക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുവാനില്ല. അടുത്ത പരിഷത്ത് എല്ലാ സാഹിത്യകാരന്മാരും ഒത്തുചേർന്നു പൂർണ്ണവിജയമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും അതിനായി വിചിന്തനപരനെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിഥികളുടെ താമസത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനും മറ്റും വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏല്പാടുകൾ സ്മൃതർഹമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രീമാന്മാരായ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻനായരേയും കരുണാകരൻനായരേയും എത്രതന്നെ അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല.

തിരുവമ്പാടി നായർസമാജത്തിൽ വായിച്ച ഒരു വചിപ്പാട്ട്.

കണ്ടേർ നാരായണമേനോൻ.

നായർസമാജത്തിന്നേറെനന്മമേന്മേൽത്തരട്ടെ-യാ
നായർസമുദായാലുഷ്ണനമ്പാടിക്കുണ്ണൻ
ആയുധപ്പയറെറാരുമ, വീഴ്ശെരയ്ക്കുസത്യദാനാ-
ദ്വായതഗുണങ്ങൾക്കെല്ലാമാധാരമായി,
പോയകാലം കേരളത്തിൽനായകന്മാരായിരുന്ന
നായന്മാർതൻകഥയെത്രപരങ്ങളലായി.
കായികാഭ്യാസങ്ങൾചെയ്യും കളരിയിൽ കച്ചകെട്ടി
ക്കായത്തിൻകരുത്തുകൂട്ടും നായരാരിപ്പോൾ?
ഐക്യമത്വമഭിവൃദ്ധിക്കാകവേകാരണമെന്നു
നേർകഥിച്ചാലതിങ്ങാരുവിശ്വസിക്കുന്നു?
ദേശത്തിൻപ്രാമാണികരും ദൈവസന്നിധിയിൽക്കൂടി
ദേശകാൽമാലോചിക്കും ചെറുസദസ്സായ്
ദേശക്കൂട്ടാമതിൻമീതെനാട്ടുകൂട്ടമിവയെത്ര
മോശമായ്തന്നെന്തയാരുമോക്കാതായല്ലോ,
നന്നായൊരാളെന്നാലവൻതന്നെടുത്തുണക്കെടുപ്പാ-

നൊന്നായുത്സാഹിച്ചിടുന്നു മറുഭൂതാരിപ്പോൾ
 ഈയസുയാകലുഷിതമായമനുഷ്യമിതിവൻ -
 പോയാലൈകമത്വം പമ്പകുക്കമല്ലൊ.
 കാമക്രോധലോഭാസുയനാരകദാരങ്ങൾവിട്ടു
 നാമൊരുമയോടുകൂടി സ്വാത്മമോക്കാതെ,
 പ്രേമമോടെനാട്ടാരെല്ലാം സോദരരെന്നോർത്തവർ
 ഭക്ഷമമേററാണെന്നും നന്നായ് ശ്രമിച്ചിടേണം.
 കാലചക്രഭ്രമത്തിങ്കൽ പുറപ്പെട്ടദിക്കിലൊരുകാലമെല്ലാമെത്തുമെന്നും ശാസ്യജ്ഞർചൊൽവു
 മേലേനിന്നതൊക്കെ ക്രമാൽകീഴിലായുമവപിന്നെ
 മേലെയായും കാൺമുചക്രംതിരിയുമ്പോൾനാം.
 ആകയാലിത്താഴ്ചയിൽനാമാകലപ്പെടേണ്ടതില്ല
 പോകയാലിവിടുമിനി പണ്ടത്തെദിക്കിൽ
 പാകമായതിന്നുഭൂതാലക്ഷണങ്ങളോരോന്നായി
 ലോകത്തിലെവിടേയും നാമിന്നുകാണുന്നു.
 നമ്മുടെയിസമാജത്തിലെകമത്വംമുതലായ
 നന്മനാളിൽനാളിൽകൂടിവരുന്നതില്ലെ?
 നമ്മുടെദേശക്കാരെനാം സോദരരെപ്പോലെയാക്കി-
 മമ്മനുഷ്യമിതിക്കും നമ്മൾ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെ?
 വരി-പിടിയരിതൊട്ടപിറുവുകളിൽചേർന്ന
 തറവാടിനൊക്കെക്കേമം വളർത്താനല്ലെ?
 വായനശാലയുംചെറുപുസ്തകശാലയും നമ്മാ-
 ലായപോലറിവവർക്കു കൊടുപ്പാനല്ലൊ.
 പോയകാലത്താന്നുനന്മയീവിധം നാം മേല്പോട്ടേക്കു
 പോയാൽകിട്ടുമെന്നുമിപ്പോഴുഹിക്കാമല്ലൊ.
 ഇതേവിധവുമിതിലേറെക്കേമമായുംകേരളമാം
 ഭൂമിലെങ്ങും സമാജങ്ങൾ കാണുന്നനമ്മൾ
 ഈയല്ലാപ്പശ്രമംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ പേരും
 തോയത്തുള്ളിയേറെച്ചേർന്നാൽ കടലായ് തീരും.
 ആയതുകൊണ്ടെല്ലാം നാമൊത്തുചേർന്നിത്യം സമു-
 ദായത്തിൻറെനന്മയ്ക്കായി പ്രയത്നംചെയ്യ.
 നായർസമുദായത്തിന്നുനമ്മേന്മേൽതരട്ടെയൊ-
 നായർസമുദായനാഥനമ്പാടിക്കടുത്തു.

ഒരു അസി: ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഒരുദിവസത്തെ ജോലി.

മുഖ്യ

(സി. ജി.)

വഴിയുടെ വൈഷമ്യം മാത്രമല്ല ഈ സ്കൂൾ പരിശോധകന്മാർക്കു ഭിഷ്ണുപമാക്കിയത്. പരിശോധകന്മാരുടെ ഡിസ്ട്രിക്ടുകളുടെ വൈപുല്യവും സ്കൂളുകളുടെ ധാരാളവും ഈ വിഷമാവസ്ഥയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. രണ്ടു കൊല്ലം മുൻപുവരെ അംബികാപുരം ഡിസ്ട്രിക്ടും മധുരമലഡിസ്ട്രിക്ടും ഒരു അസി: ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കീഴിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മധുരമലയിൽനിന്നും ചക്കടാവണ്ടിയിൽക്കയറി “എല്ലാം മുക്കും നറുങ്ങി” ചിലപ്പോൾ “പല്ലം പോയി” അംബികാപുരത്തെത്തുന്ന ഇൻസ്പെക്ടർ മനഃശ്വന്തയതുകൊണ്ടു അംബികാപുരം സത്രത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ആ ഡിസ്ട്രിക്ടിലുള്ള മിക്ക പള്ളി കൂട്ടങ്ങളുടേയും പരിശോധനം നടത്തിവന്നതിൽ അതുകൂടുതലൊന്നില്ല. അസി: ഇൻസ്പെക്ടർന്മാരെ എപ്പോഴും കററംപറയുന്ന പ്രധാനപരിശോധകന്മാരും ഡയറക്ടർന്മാരും അവരുടെ സ്പെഷൽകാർകളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു നിലും ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തിനോക്കുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈയിടെ ഒരു പള്ളിക്കൂട്ടത്തിന്റെ സ്ഥാനം നോക്കാൻവന്ന ഡയറക്ടർ മോട്ടാർ കാറിൽനിന്നും ഇറങ്ങി സാമാന്യം നല്ല റോഡിൽക്കൂടി ഒരു ഫർലാൻറ് നടന്നശേഷം ഒരു ഫർലാൻറുകൂടി അകലത്തായിരുന്ന സ്ഥാനംനോക്കാതെ അസി: ഇൻസ്പെക്ടറെ ചീത്തപറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ കാറിലേക്കു വലിഞ്ഞുകയറി. എങ്കിലും ഏതു മലമണ്ടയിലുള്ള പള്ളിക്കൂടവും അസി: ഇൻസ്പെക്ടർ ആണ്ടിൽ രണ്ടും മൂന്നും പ്രാവശ്യം മുന്നറിവുകൂടാതെ സന്ദർശിച്ചു പരിശോധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മുക്കുചെത്തിക്കളയുമെന്നു സർവ്വലായയ്ക്കാൻ ഇവർക്കു കൂസലുമില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പാരമ്യം നോക്കുക. അസി: ഇൻസ്പെക്ടർ എവിടെ ആഹാരം കഴിക്കും! എവിടെ കിടക്കും! ഇതൊന്നും അധികാരധരന്മാരന്മാർ ആലോചിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു മാനേജർന്മാരേയൊ, വാല്യന്മാരേയൊ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കാൻ അസി: ഇൻസ്പെക്ടർന്മാർക്കും നിവൃത്തിയില്ല. മാസത്തിൽ അരരൂപമാത്രം സഞ്ചാരച്ചെലവുള്ള ശിപായിയേക്കൂടി കൂടെ കൊണ്ടുപോയാൽ തനിക്കുതന്നെ ചിലവിനില്ലാത്ത അസി: ഇൻസ്പെക്ടർ ശിപായിയുടെ ചിലവിനുംകൂടി കൊടുക്കുകയൊ, തനിക്കു ആഹാരംതന്നെ ഉദാരമതികളായ മാനേജർന്മാരേയൊ, അദ്ധ്യാപക

നാരേയൊ, അയൽവാസികളേയൊ, ശിപായിക്കൂട്ടി ചിലവിനുകൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയൊ ചെയ്യേണ്ടതായും വരും.

നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനായ ഇൻസ്പെക്ടർദേവം ഒരു മാതൃകാപരിശോധകൻതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ പോകാതെ പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽപോയി എന്നുഴതിയയയ്ക്കുകയൊ പരിശോധനം നടത്താതെ പരിശോധിച്ചു എന്നു രേഖപ്പെടുത്തുകയൊ ഒന്നാളും ചെയ്യുകയില്ല. ചിലപ്പോൾ ചില തീയതികൾ മാറിപ്പോയി എന്നുവരാം. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറവല്ല. ഇന്നത്തെ കാര്യംതന്നെ നോക്കുക. ഏഴരമണിക്കൂർ അദ്ദേഹം സ്കൂളിൽപോകുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ലെ! രണ്ടോ മൂന്നോ അല്ല അഞ്ചോ ആറോ മൈലാണെങ്കിലും നടന്നുകൂടാമെന്നുവയ്ക്കുക, പത്തിരൂപതുമൈൽ നടക്കുന്നതെങ്ങിനെ? നടക്കാമെന്നുവിചാരിച്ചാൽതന്നെ സമയമെത്രവേണം? പത്തിരൂപതുമൈൽ കുന്നും മലയും ചുറ്റിത്തള്ളിയ ഇൻസ്പെക്ടർ എന്തു പരിശോധനമാണ് നടത്തുന്നത്? വണ്ടിയില്ലാത്ത വഴി ക്കു പോകുമ്പോൾ എത്രദൂരം നടക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ ഇൻസ്പെക്ടർദേവം ഒരു രഹസ്യം. വളരെ ആഗ്രഹിച്ചുകിട്ടിയതും നൈഷധീയമഹാകാവ്യകർത്താവായ സാക്ഷാൽ ശ്രീഹർഷന്റെയൊ ഉമാകേരളകാവ്യകർത്താവായ മലയാളശ്രീഹർഷന്റെയൊ ആരുടെ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാത്ത “കണ്ണശഷ്വലി”യിൽ അമൃതവർഷം ചെയ്യുന്ന യജമാനപദവിക്കടിസ്ഥാനമായതുമായ ഇൻസ്പെക്ടർദേവം തന്റെ നൃപനതകൊണ്ടു നഷ്ടപ്പെടുപോകരുതെന്ന് അദ്ദേഹം ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏതു മൊട്ടുക്കുന്നിലും വാനരജാതിയെപ്പോലെ വലിഞ്ഞുകയറുന്നതിനും ഏതു വെള്ളക്കുഴിയിലും മഹിഷവക്ത്രത്തെപ്പോലെ നനഞ്ഞിറങ്ങുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു വൈമനസ്യമില്ലായിരുന്നു.

വിദ്യാലയഭേദമന്യെ സാധാരണഗാനം കേട്ടു സന്തുഷ്ടനായ ഇൻസ്പെക്ടർദേവം യാത്രാക്ലേശംകൊണ്ടും ആഹാരവൈകല്യംകൊണ്ടും അത്യന്തം ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന സ്വമാംസുശരീരത്തെ വിശ്രമിപ്പിക്കുന്നതിന് അടുത്തുണ്ട ഒരു സ്കൂളിന്മേൽത്തന്നെ ആസന്നമുറപ്പിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കി അപ്രകാരം ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ ഉദ്യോഗം ആധേയാധികൃഷ്ടനായ അധികാലങ്കാരത്തിനു കാരണമായതുകൊണ്ട് ഉടൻതന്നെ അവിടെനിന്നും മാറി ഒരു ബഞ്ചിൽത്തന്നെ ഇരിപ്പുറച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു പാച്ചൻനായർസാർ കൈകാട്ടിയും കണ്ണുകാട്ടിയും പല അയൽക്കാരേയും സ്കൂളിലേക്കാകർഷിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ ചിലരെ മറ്റു രണ്ടുപ്രാധികനാരേയും വിളിക്കാൻ ചട്ടംകെട്ടി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇൻ:— എടോ, ഫെഡ് മാസ്റ്ററും, മറേ അസിസ്റ്റൻറും പൊയ്ക്കുളഞ്ഞു അല്ലെ?

വാ: ന:— ഉത്തരവ്, അവരെ വിളിക്കാൻ ആൾ വിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പം വരും. യജമാനൻ ദാഹത്തിന് വല്ലതു.....

ഇൻ:— ദാഹത്തിന് എന്തു കിട്ടട്ടെ, ഇതനശിച്ചുദിക്കിൽ.

വാ: നാ:— നല്ലപഴം, കരിക്ക്, പാൽ എന്തുവേണമെങ്കിലും വരുത്താം.

ഇൻ:— എന്നാൽ കരിക്കുമതി.

ഇൻസ്പെക്ടർദ്വേദത്തിന്റെ വാക്കുകേട്ടയുടൻ രണ്ടുമൂന്നുപേർ പോയി ഒരുക്കല കരിക്കു വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അദ്വേദം ഓരോന്നു ജറേപിററി പൂരണാത്മം കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴേക്കും ഹെഡ് മാസ്റ്റർ മി: മണ്ടഗണേ ശപിച്ച യം അസി: മി: ശേഷയ്യരും സ്ത്രീകളിൽ വന്നുചേർന്നു.

മി: മണ്ടഗണേശപിച്ച ഹെഡ് മാസ്റ്ററായിട്ടു കുറച്ചുകാലമേ ആയുള്ളൂ. അദ്വേദത്തിന് അതിനുമുമ്പു പോലീസ് ഹെഡ് കാൺസ്റ്റബിൾ ജോലിയിരുന്ന. ജാതിയിൽ വെള്ളാളനാണെങ്കിലും നായരായിട്ടാണു പെരുമാറാമെല്ലാം. മി: മണ്ടഗണേശപിച്ചയുടെ ശരിയായപേര് മണ്ണഗണേ ശപിച്ച എന്നായിരുന്നു. അത് അദ്വേദത്തിന്റെ പിതാമഹൻ വളരെ ആലോചിച്ചു പെരുതന നരകിയ പേരാണ്. പിതാമഹൻ അസാമാന്യ സംസ്കൃതപണ്ഡിതനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു വളരെ ആലോചിച്ചാണ് അന്നു പേരിട്ടത്. മി: പിള്ളയ്ക്കു ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ മധുരപലഹാരങ്ങളിൽ വലിയ താല്പര്യമായിരുന്നു. അതോത്തുകൊണ്ടാണ് “മണ്ണഗ” എന്ന പേരു സ്വപ്നിച്ചത്. മണ്ണം എന്നാൽ ഒരുമാതിരി മധുരപലഹാരമാണ് “ഗകാരോ വിപ്ലവാജ്ഞാത്” എന്ന കോശവാക്യമനുസരിച്ചു ‘ഗ’ ശബ്ദത്തിനു ഗണപതിയെന്നർത്ഥമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് “മണ്ണഗൻ” എന്നാൽ മണ്ണുങ്ങൾക്കു ഗണപതിയായിട്ടുള്ളവൻ എന്ന് അർത്ഥമാണ് ആ സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻ വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗണപതിക്ക് എത്രതിന്നാലും മതിയാകുകയില്ലല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ “ണകാരോജ്ഞാനവാചകഃ” എന്ന വാക്യംകൊണ്ടു “ണേശ” ശബ്ദത്തിനു ജ്ഞാനി എന്നർത്ഥം പറയാം. അപ്പോൾ മണ്ണഗണേശൻ എന്നതിനു മധുരപലഹാരമുൾക്കൊള്ളുന്നവനും അഗാധമായ ജ്ഞാനമുള്ളവനുമായ ആൾ എന്നർത്ഥം കിട്ടും. ഈ അർത്ഥമാണുമോക്കാഞ്ഞതിട്ടൊ “ഔദാസീന്ദ്രന്യായം” നിമിത്തമൊ എന്തുകൊണ്ടെന്നു നിശ്ചയമില്ല, സാധാരണന്മാരെന്നു മാത്രമല്ല മി: പിള്ളതന്നെയും, അദ്വേദത്തെ മണ്ടഗണേശപിച്ചയായിട്ടു മാത്രം കരുതിപ്പോന്നു.

മി: മണ്ടഗണേശപിച്ച ഹെഡ് കാൺസ്റ്റബിളിന്റെ മറ്റു ജോലികളിൽ വളരെ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും “രാത്രി ബീറ്റർ” കാര്യത്തിൽ വളരെ മിടുക്കനാണെന്നു പേരുസമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള യാളാ

൯. അദ്ദേഹം ഇരുന്നിട്ടുള്ള ഏതു സ്റ്റേഷന്റെ അധികാരാതൃത്തിയിൽ പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലെ ഏതു മുടക്കുകളിലും കക്കടകമാസത്തിലെ കറുത്തവാവുനാരംപോലും വെളിച്ചംകൂടാതെ എളുപ്പത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നു. വഴികൾപോലെതന്നെ വീടുകളും മി: പിള്ളയ്ക്കു സുപരിചിതങ്ങളായിരുന്നു. മി: പിള്ളയുടെ അധികാരാതിർത്തിയിൽ പെട്ട ഏതുസ്ഥലത്തുള്ള വീടുകളുടേയും പ്ലാനും അകസാമാനങ്ങളും സന്നിവേശനപരിപാടിയും മി: പിള്ളയ്ക്കു സുപരിചിതങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടു കള്ളപ്പള്ളികൾ അവിടെ എവിടെയെങ്കിലും അക്കാലത്തു നിർബാധമായി ഒളിച്ചിരിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മി: പിള്ളയും ചില കള്ളപ്പള്ളികളും പങ്കുചേർന്ന ചില ഗുഹപരിശോധനകൾ നടത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ ഗുഹങ്ങളിലെ യാതൊരു സാമാനവും കളവുപോയിട്ടില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, കാലക്രമംകൊണ്ടു അവ “സന്തതിധനധാന്യാദിസമസ്ത” സമ്പന്നങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും വിശ്വാസയോഗ്യമായ അറിവുകിട്ടിട്ടുണ്ട്.

എങ്കിലും ദൈവഗതിയുടെ ഭജംഗപ്രയാതാനുഗുണപ്രവർത്തനം കൊണ്ടു. മി: പിള്ള ഭജംഗഭ്രഷണവിശിഷ്ടസാന്നിദ്ധ്യത്താൽ ഭവനമോഹനമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണെന്നു തോന്നുന്നു, മേലധികാരികളുടെ ആജ്ഞകൊണ്ടല്ലാതെ സ്വസ്ഥമാദേശം കൊണ്ടുമാത്രം ക്ഷപാടനത്തിനൊരുമ്പെടുകയും, രാജവീഥിയുടെ സമീപത്തുള്ള ഒരു കമനീയഗുഹത്തിന്റെ പുരോഭാഗത്തെ അശുശ്രമാക്കിയിരുന്ന ഒരു നാളികേരവൃക്ഷത്തിൽ പ്രാതഃകാലംവരെ, തദ്ദേശാധിഷ്ഠിതദേവസാരൂപ്യസിദ്ധിക്കെന്നപോലെ പ്രാപിതദൈഗംബര്യനായി നിബലനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഫെഡ് കാൺസ്റ്റബിളങ്ങളിന്റെ യൂണിഫോറം അന്നരാത്രിതന്നെ നടന്നസംഭവങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം വാരിക്കുന്ന ഒരു കറിപ്പോടുകൂടി ഡി. എസ്. പി. ആഫീസിൽ എത്തിച്ചേരുകയും മി: മണ്ടഗണേശപിള്ള തനിക്കിഷ്ടമല്ലാത്ത സാഹസകൃത്യങ്ങൾക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിറേറദിവസം വിമുക്തനാവുകയും ചെയ്തു.

മി: പിള്ളയുടെ പേരിന്റെ ആഗമമെന്നപോലെതന്നെ, ഇടത്തെ അംസഫലകത്തിന് താഴെയായി ഇപ്പോഴും മാഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കറുത്തപാടിന് കാരണമായ ബന്ധനവൃത്താന്തവും, വളരെ ചുരുക്കംപേർ മാത്രമേ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു മി: പിള്ള വിദ്വാൻത്ഥികൾക്കെന്നുമാത്രമല്ല രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും സമ്മതനായ ഒരു പ്രഥമാധ്യാപകനായിട്ടാണു വേതാളവട്ടത്തു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. (തുടരും)

മൃഗാവലോകനം.

കെ സുകുമാരൻ ബി. എ.

8. കാട്ടിലോറ. (The Orang-Utan.)

കാട്ടിലോറ ഒരു വലിയ മനുഷ്യക്കുറങ്ങനാണ്. 'ഓറേങ്ങോട്ടാൻ' എന്നാണ് നാട്ടുകാർ അവനെ വിളിക്കുന്നത്. ആ പോയിൻറ് അത്മം കാട്ടിലെ കാട്ടാളൻ എന്നാണ്. അവൻ നിവസിക്കുന്നത് അഗ്നം ഉണ്ണ രാജ്യമായ ബോർനിയോ ദ്വീപിലെ വങ്കാട്ടിലാണ്.

കാട്ടിലോറ കാഴ്ചയ്ക്കു ഗുണമുള്ളവനാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അടുത്ത ഒരു ബന്ധു മരിച്ചുപോയപോലെ മുഖം വൃന്ധവാദം പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതായിരിക്കും. പിന്നെ അവന്റെ നീണ്ട ചുക്കപ്പുരോമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ശരീരം കാണുമ്പോൾ, ഈ ദൃശ്യമായ ഉണ്ണരാജ്യത്ത് ഈ മാതിരി ഒരു അങ്കി അവൻ ധരിക്കുന്നതെന്തിനാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. എന്തുതന്നെയായാലും അവൻ കാഴ്ചക്ക് ഒരു ചേലുമില്ലാത്ത ജന്തുവാണ്. എന്നാൽ ബോർനിയോദ്വീപിൽ കൊല്ലത്തോറും ചൊരിയുന്ന പെരുമഴയിൽ നിന്ന് ഈ കപ്പായം ഇവനെ രക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല കൊതു മുതലായ കടിക്കുന്നതും കത്തുന്നതുമായ പ്രാണിസമൂഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കാട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു രക്ഷാകവചമായിത്തീരുന്നതും ഈ ദീണ്ടരോമങ്ങൾ തന്നെയാണ്.

കാട്ടിലോറുടെ തടിച്ച വിരൂപമായ ശരീരം അതിന്റെ കറുതായി വളഞ്ഞകാലുകൾക്കു വഹിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ആ പോരാളി പരിഹരിക്കുവാൻവേണ്ടിയൊ എന്നു തോന്നുമാറു ചില വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. അവൻ പാടുള്ളിടത്തോളം നിവർന്നിന്നാൽ കൈ നിലത്തു കിത്തും എന്നതന്നെ പറയാം. നടക്കുന്നസമയത്തു, കാട്ടിലോറ തന്റെ നിവർന്ന നില തെറ്റിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ രണ്ടുകയ്യും ചൊക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. നടത്തവും വളരെ പ്രയാസമുണ്ടെന്നുതോന്നുന്ന രീതിയിലാണ്. ചില സമയത്തു നീണ്ട രണ്ടുകയ്യും നിലത്തുകുത്തി ഉഴഞ്ഞാലാടുന്നമട്ടിൽ ശരീരത്തെ മുന്നോട്ടു വലിക്കുന്നു. ഇതു കാണുമ്പോൾ ആർക്കും ചിരിപൊട്ടിപ്പോകും.

വൃക്ഷാഗ്രത്തിൽ അനേകകൊമ്പുകൾ പിണച്ചുവെച്ച് അതിന്മേൽ വളരെ അടിമുറപ്പത്തിൽ ചപ്പുകൾ വിതറി കാട്ടിലോറ ഒരു മാതിരി കട്ടിലും കിടക്കയും തന്റെ ഉപയോഗത്തിന് ഉണ്ടാക്കിവെയ്ക്കുന്നു. ഇതിന്മേൽ കിടന്നിട്ടാണ് ഇവൻ രാത്രിയും പകലിന്റെ മിക്കഭാഗവും കഴി

ച്ചുകൂട്ടുന്നത്. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഈ വലിയ കരങ്ങൻ പ്രകൃത്യാ ഒരു വലിയ മടിയനാണ്. ഭക്ഷണാനേപക്ഷണം ചെയ്യുന്നതു മിക്കസമയത്തും ഉച്ചതിരിഞ്ഞതിൽപിന്നോയാണ്. ആണ് ഒരു ദുഷ്ടീലക്ഷോടാണ്. ന്റെ സന്താനങ്ങളുടെ കരങ്ങൻകോപാദികളൊന്നും അവനു രസിക്കുകയില്ല. കുട്ടികളെ പുലർത്താനും കൊണ്ടുനടക്കാനും ഉള്ള ഭാരം തള്ളിയെ ഏല്പിച്ചു തന്ന ആരുടേയും ബാധ അരുതെന്നുവെച്ചു സ്വസ്ഥമായി ഒരേടത്തു ചെന്നുപാക്കും. എന്നാലൊ കുട്ടികൾ വളരേക്കാലത്തോളം തള്ളിയെ ഉപദ്രവിക്കുമെന്നു കരുതേണ്ട. കാര്യം മൊട്ടും മുളയും പഠിച്ചതിനാൽ അവററക്ഷണം ശീലിക്കുന്നു. പച്ചച്ചക്കയാണ് പ്രധാനാഹാരം. ഈ കൂട്ടർ വളരെ ധർമ്മസന്നകരാണു്. രാവശ്വരൂപംകൂടാതെ അനേകം ഫലങ്ങൾ വലിച്ചു നില്ക്കുന്നതായി.

9. മലനായ്. (St. Bernad Dog.)

ഈ ലോകത്തു ചെറുതും വലുതുമായിട്ടും, മെരുങ്ങിയതും മെരുങ്ങാത്തതുമായിട്ടും പല മാതിരി ജന്തുക്കളുണ്ടു്. ചില ജന്തുക്കൾ വളരെ ഉപദ്രവിക്കും ദോഷംചെയ്യുന്നവരുമാണു്. മറുചിലതു് അത്യന്തം ഉപകാരികളും പലപ്രകാരത്തിൽ നമ്മുടെ സഹായികളും ആകുന്നു. വളരെ ജന്തുക്കൾ ബുദ്ധിയുള്ളവരും ഭാമനിച്ചു പോറാൻ ഉതകുന്നവരുമാണു്. എന്നാൽ നായയോടു കിടപിടിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ മറ്റൊന്നും ഇല്ല. നായ നമ്മുടെ സ്നേഹിതനും എല്ലാംകൊണ്ടും നമ്മുടെ കഡുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളുമാണു്.

അതിധീരന്മാരായ എത്രയോ നായകൾ ഉണ്ടു്. സർക്കാൽ കഥാ നായകന്മാരുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവർ- തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു് ജീവൻ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഒരുക്കമുള്ളവർ- വെള്ളത്തിൽവീണു മുങ്ങിച്ചാകാൻപോകുന്ന കുട്ടികളെ കയത്തിൽ ചാടി രക്ഷിക്കുതിനു മാനമുദ്ര (Medal) സമ്പാദിച്ചവർ- ഇങ്ങിനെ വളരെ നായകൾ ഉണ്ടു്. ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ രക്തകരിശുധാരികളായ (Red Cross man) പാതിരികളോടുകൂടെ പോയി മുറിയേറു വീണുകിടക്കുന്ന സാധുക്കളെ നോക്കി തേടിപ്പിടിച്ചു രക്ഷാസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവരാൻ സഹായിച്ച നായകളും ഉണ്ടു്.

എന്നാൽ നായകളിൽവെച്ചു് ഒരു ധീരനും സമർത്ഥനും മലനായ ആണു്. അവൻ കാഴ്ചക്കു നല്ല മിടുക്കുള്ളവനാണു്. വളരെ വലിപ്പവും ശക്തിയും ഉള്ളവനാണെങ്കിലുംകൂടി ആശ്ചര്യപ്പെടുപോകുവണ്ണം ശാന്തനും സുശീലനുമാകുന്നു. ജടയ്ക്കുള്ള രോമവും കറുപ്പും വെളുപ്പും അവിടവിടെ പതിച്ചുവെച്ചു നിറവും ഇവനെ വളരെ ചന്തമുള്ളവനാക്കുന്നു.

മലനായയുടെ നിവസസ്ഥലം മഞ്ഞുകൊണ്ടുനിറഞ്ഞ മലകളുള്ള സ്വിസ്സർലണ്ടാണ്. (Switzerland). പണ്ടത്തെ കാലത്തു മലകളിൽ വീഴുന്ന മഞ്ഞുകളിൽ പെട്ടുപോയവരെ തേടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ തക്ക വണ്ണം ഇവരായെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സെൻറ് ബെർനാഡ് മലയുടെ മുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പാതിരിമാരുടെ വാസസ്ഥലത്തു, മഞ്ഞാൽ മൂടപ്പെട്ട ആൽപ്സ് (Alps.) മലകളുടെ ഒരു ഉയന്നഭാഗത്തു് ഈ ഭംഗിയുള്ള നായകളെ വളരെ എണ്ണത്തെ പോറ്റിയിരുന്നു. വഴിതെറ്റി, മഞ്ഞിൽ കടുങ്ങിപ്പോയ വല്ല വഴിയാത്രക്കാരനെയും, മഞ്ഞിൽകൂടെ ചാറിനടന്നു തേടിപ്പിടിച്ചു രക്ഷാസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടി ഈ നായകളെ എല്ലാ ദിവസം രാവിലേ കഴുത്തിൽ ഓരോ ചെറിയ വീപ്പു വീഞ്ഞും കെട്ടിക്കൊടുത്തു അയയ്ക്കുക പതിവാണ്. യാത്രക്കാരനായ നായകളുടെ പിന്നാലെ ക്ഷീണംകൊണ്ടു നടക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, സമയനാരായ ഈ നായ്ക്കൾ ഒരൊറ്റ കതികതിച്ചു മയാലുകളായ പാതിരികളെ സഹായത്തിനു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരും.

ശീതബാധകൊണ്ടു മരയിച്ചു മരിച്ചുപോവാൻ സംഗതി ഉണ്ടായിരുന്ന അനേകം ജനങ്ങളെ ഈ ധീരന്മാരായ നായകൾ രക്ഷിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. ബെറി എന്നുപേരായ ഒരുവൻ നാല്പതാളെ രക്ഷിച്ചു. ഒടുവിൽ ഒരു കോളിൽ (Storm) താനും തുലഞ്ഞു. ലിയോൺ എന്നുപേരായ മറ്റൊരു രസിക്ൻ മൂപ്പതിൽ അധികം ജനങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു. ഈ കാലങ്ങളിൽ മലപ്പാതകൾ പണ്ടത്തെ അത്ര അപായകരങ്ങളല്ലെങ്കിലും പാതിരിമാർ ഈ നായകളെ ഇന്നും പോറ്റിവരുന്നുണ്ട്.

10. കറുക്കൻ ടെറിയർ. (Fox terrier.)

നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഓരോരൊ നായ്ക്കൾക്കു വെറുവെറെ പേരില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുപേർതന്നെ ഈ നായയ്ക്കു ഞാൻ അവചംബിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ഈ നായ ജടയില്ലാത്ത രോമവും ലീർഫ്സ് കുറഞ്ഞ വാലും വലിപ്പം ചുരുങ്ങിയ ശരീരവും നിറംകൊണ്ട് അവിടവിടെ വെളുപ്പും കറുപ്പും ഉള്ളവനും ആണ്. പൂച്ചക്കുട്ടിയെ കണ്ടാൽ അതിന്റെ അരികെ പാഞ്ഞുചെന്ന് അതിനെ ദ്രോമിക്കുന്നതു വലിയ രസമായിട്ടാണ് ഈ നായകൾ കരുതുന്നത്. എന്നാൽ ഇവരായെ നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, പൂച്ചക്കുട്ടിയുടെ നഖങ്ങൾ ഏറ്റുപോകുവണ്ണം സമീപത്തായിപ്പോയാൽ പൂച്ചക്കുട്ടി ഇവരായുടെ മുമ്പം മാന്തി മുറിയേല്പിച്ച് ഇവരായെ പിന്നോട്ടുപാടിപ്പോ.

എന്നാലും ഈ നായകർ വളരെ നേരപോക്കുള്ള ചെറുനായകളാണ്. എന്തെങ്കിലും ഒരു ഗുരുത്വപ്പെടിന് അവർ എപ്പോഴും റെഡിയാണ്. അവരെയും വളരെ ഇഷ്ടം വീട്വിട്ട് യജമാനന്മാരോടുകൂടെ നടക്കുന്നതും പാഞ്ഞുകുളിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നാലോ ബാക്കിജന്തുക്കളുടെ വഴിയെ പോകുവാൻ ഇവൻ വളരെ രസമാണ്. വല്ല ജന്തുക്കളും പായുന്നതു കണ്ടെത്തണമെന്ന ഇവൻ പിന്തുടർന്നുപായാതെ ഇരിക്കില്ല. ഈ സ്വഭാവംകൊണ്ട് ഇവൻ ചിലപ്പോൾ അബദ്ധവും നേരിടും.

നായകർ ചേട്ടയാടുക എന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എത്രയൊ പുരാണകാലത്തു മനുഷ്യർതന്നെ മൃഗങ്ങളുടെ മാതിരി വൃക്ഷത്തിന്മേലും തുഹയിലും നിവസിക്കേണ്ടിവന്ന രാക്ഷസന്മാരായിരുന്ന കാലത്ത് - എല്ലാ നായകളും തങ്ങളെ പുലർത്തുവാൻവേണ്ടി വേട്ടയും കൊല്ലലും അവലംബിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്ന, ചോലനായ്ക്കളെ (Wolves) പോലെയുള്ള ജന്തുക്കളായിരുന്നു. എത്രയൊ നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ട്, മെരുക്കപ്പെട്ട നായകർ നമ്മുടെ കൂടെ സ്നേഹിതന്മാരായും, സഹവാസികളായും, സഹായികളായും പാതുതുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഏകിലും അവയ്ക്ക് ആഹാരം നമ്മളാണു കൊടുത്തുവരുന്നത് എങ്കിലും നായകർ ഇപ്പോഴും അവരെയുടെ മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വേട്ടയോടുള്ള വാസന പരിപാലിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു മൃഗം പായുന്നതുകണ്ടുപോയാൽ അതിന്റെ പിന്നാലെ ഒടിപ്പിടിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഭ്രമം ആ നായയ്ക്ക് അടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവൻ ചെയ്യുന്നതു തെറ്റാണെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ കൂടി അവൻ അതിന്റെ വഴിയെ പായാതെ ഇരിക്കുകയില്ല.

ഇതൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും കൂടി കുറുക്കൻടെറിയർ ഒരു സമത്വനായ നായാണ്. നമ്മൾ പറയുന്നതൊക്കെ അവൻ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. നമ്മൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെ അവൻ പഠിക്കുകയുംചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അവനെ നല്ലസ്വഭാവം ശീലിപ്പിക്കുവാനും വളരെ അദ്ധ്വാനം വേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെ നല്ലവണ്ണം പഠിപ്പിച്ചുവിട്ടാൽ അവൻ നമ്മുടെകൂടെ നടക്കുവാൻവന്നാൽ, മുന്നിൽ കാണുന്ന പുച്ചയുടെയൊ, മുയലിന്റെയൊ, കോഴിക്കുഞ്ഞിന്റെയൊ നേരെ അനാവശ്യമായി ഒടിച്ചെല്ലുകയില്ല.

ബോഗി എന്നുപേരായ ഒരു സമത്വനായ ടെറിയർകുട്ടിയെ സംഗതിവശാൽ എനിക്കറിവാൻ ഇടയായി. അവൻ പാക്കുന്നതു കറെ അകലെയാണെങ്കിലും അവന്റെ യജമാനന്റെകൂടെ, ഒരു സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിൽ കൂടുകൂടെ വരാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിന്റെ പുറമെനിന്ന് ഒരു നായ കലശലായിക്കുരയ്ക്കുന്ന ശബ്ദംകേട്ടു വീട്ടുകാർ വാ

തിൽ തുറന്നപ്പോൾ കണ്ടതു ബോഗിയെ ആയിരുന്നു. 'എന്നാ ബോഗി, നീ എന്തിനാണവന്നത്' എന്നു വീട്ടുകാർ തമാശയിൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ സങ്കടഭാവത്തോടെ അവൻ അവന്റെ മുറിയേററു ചോരയൊലിക്കുന്ന ഒരു മുൻകാൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ബോഗി സഹായത്തിനായില്ലാതെ സ്വന്തമായി ഒരു നടത്തത്തിനു പോയിരുന്നു. എന്തുകാരണത്താലോ അവനു മുൻകാലിന്റെ ഉള്ളനടികൾ ഒരു മുറിയേററു. ആ സമയത്ത് അവന്റെ വീടു വളരെ ദൂരത്തായിരിക്കുകൊണ്ടും, സ്റ്റേഫിതന്റെ വീടു വളരെ അടുത്തായിരിക്കുകൊണ്ടും, ബുദ്ധിയുള്ള ആ ചെറിയ നായ്ക്കു തന്റെ യജമാനന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ തനിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുമെന്നുള്ള ഉറപ്പിന്മേൽ, അടുത്ത വീട്ടിൽ വരുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്ന വിശ്വാസത്തോടുകൂടി അവിടെ കേറിവന്നതാണ്. നിശ്ചയമായിട്ടും അവന്റെ ഉച്ചാരം തെറ്റിപ്പോയിട്ടില്ല. അവന്റെ യജമാനൻ അവനെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോവാൻവേണ്ടി വരുന്നവരെ, സ്റ്റേഫിതൻ ആ മുറിയേററു കാലിനു മുന്നോടച്ചുകെട്ടി അവനെ പലപ്രകാരത്തിലും സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

11. ഹിമനായ്. (The Eskimo Dog.)

ഹിമനായു നമ്മുടെ നായയുടെ മാതിരി അല്ല. നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങിയവനല്ല. അവൻ പല സംഗതികൊണ്ടും ചോലനായയെ (Wolf) പോലെയാണ്. കരക്കുന്നതിനുപകരം അവൻ ഓരിയിടുകയാണ് പതിവ്. ഇവറു കൂരസ്വഭാവിക്കളും അന്യോന്യം കടിപിടിക്കുന്നവരും ആണ്. ഇളക്കിവിട്ടാൽ അന്യേന്യം ലഹളകൂടാതിരിക്കില്ല. ഇവറു ഒരു കാലത്തും സമ്പൂർണ്ണമായി മെരുങ്ങുന്നില്ല. കൂടക്കൂടെ ഓരോന്നും തന്റെ യജമാനന്റെ ഭരണവുമുപേക്ഷിച്ച് ഒരു ചോലനായക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഒന്നിച്ചുചേരും. പിന്നെ തന്റെ ജീവകാലം മുഴുവനും ചോലനായകളോടുകൂടെ വേട്ടയാടിക്കഴിക്കും.

എന്നാലുംകൂടി ഈ നായകൾ ബുദ്ധിയുള്ളവരായും ഉപകാരികളുമാണ്. ഈ നായകൾ ഇല്ലാതെപോയാൽ ഏസ്കിമോ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഉത്തരഗ്രന്ഥത്തിലെ മനുഷ്യർ എന്തുചെയ്യും എന്ന് അറിവാൻ പാടില്ല. ഗ്രീൻലണ്ടു മുതലായ ഉത്തരഗ്രന്ഥത്തിലെ രാജ്യങ്ങൾ, ഒരു കൊല്ലത്തിന്റെ മുകാലംശവും ഉറച്ചു പാറപോലെ ഇരിക്കുന്ന മഞ്ഞുകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. അതിൽകൂടെ ഉരുളില്ലാത്ത ഒരുതരം വണ്ടി (Sledge)-ഇടവും വലവും നാലഞ്ചടി അകലെ രണ്ടു പലകകൾവെച്ച് ആ പലകകളെ വിലങ്ങനെ പിണച്ചുകെട്ടുന്ന വാരികളെക്കൊണ്ടു യോജിപ്പിച്ചു നില്ക്കുന്ന

സാധനാനിനാൺ ഉരുളില്ലാത്ത വണ്ടി എന്നു പറയുന്നത് — മിനുസമുള്ള മാഞ്ഞിരകൂടെ എടുപ്പത്തിൽ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോവാം. എസ്കിമോ ഈ നായ്കളെ ചേർന്നു മേല്പറഞ്ഞ വണ്ടിവലിക്കുവാൻ ശീലിപ്പിക്കുവാനാൺ.

എസ്കിമോ തന്റെ ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നത് ഫിമമാനിനേയും (Reindeer) ഫിമക്കുളയേയും (Muskox) വേട്ടവെയ്ക്കിട്ടും ഉറച്ചു വെള്ളക്കുളകളിനേൽ കിടക്കുന്ന കടൽപ്പൂച്ചകളെ കെണിവെച്ചു പിടിച്ചിട്ടുമാൺ. ഫേമന്തകാലത്തു ഭക്ഷണവും അന്വേഷിച്ച് ഈ സാധുനാഷ്യർ അനേകനാഴിക വഴി ഭൂം സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഗ്രീൻലണ്ടിൽതന്നെ ഫേമന്തകാലം വെതുമാസത്താളം ഭീരുമുള്ളതാകുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ അവരുടെ വണ്ടി വലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ഈ ശക്തിയുള്ള നായകളുടെ സഹായവുമൂടെ ഇല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഭാര്യമാക്കുൾക്കു വേണ്ടുന്ന മാംസഭാരവുംപേരി തങ്ങളുടെ വിടുകളിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലുവാൻ അവർക്ക് ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ ശുശ്രൂഷയെ ദിക്കിൽ നിന്ന് ഈ കൂട്ടക്കു വഴികാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും ഈ നായ്ക്കളാൺ.

ഒരു വണ്ടിക്ക് ഏഴോ പത്തോ നായകളെ കെട്ടും. ഓരോ നായയ്ക്കും താൻ നിൽക്കേണ്ട ശരിയായ സ്ഥലം ഇന്നതെന്നറിയും. അതു് അവൻ വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ പാടില്ല. അല്ലാത്തതാൽ ബാക്കിയുള്ളവർ കോപിച്ചു മുരളുകയും കടിക്കുകയുംചെയ്യും. ആ സമയത്തു യജമാനൻ വന്നു തന്റെ നീണ്ട കരകാടു് ഉപയോഗിച്ച് ഈ ലഹള നിർത്താത്തപക്ഷം, സകല കൂട്ടരും അന്യോന്യം ഭേദമായി കടിപിടി കൂട്ടുന്നുണ്ടാകും.

ഈ കൂട്ടത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയവനും ശക്തനുമാണു നായകനായി നിൽക്കുന്നത്. ഈ മാനമേറിയ സ്ഥാനം അവനു ലഭിക്കുന്നത് ബാക്കി നായകളോടു കടിപിടികൂടി അവററയെ തോല്പിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമാൺ. അവന്റെ അനുയായികൾ നല്ലവണ്ണം പ്രവൃത്തി എടുക്കാഞ്ഞിട്ടോ, വണ്ടി നല്ലവണ്ണം വലിക്കാഞ്ഞിട്ടോ, പ്രവൃത്തിചെയ്യാൻ മടിയുള്ളവരെന്നു കാണുന്നവരെ നല്ല കടികടിച്ചിട്ടാൺ, തന്നെ ന. മാജത്തിന്റെ സമാധാനപരിപാലനം ചെയ്തുപോരുന്നത്.

ഇങ്ങിനെ കരകാടുകൊണ്ടു കിട്ടുന്ന പ്രഹരവുമേറു് ഓരിയിടുന്ന നായകളോടുകൂടെ ആ രാജ്യത്തിലെ മനുഷ്യർ ഭക്ഷണാത്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ലോഹിലിന്റെ പാഠശാല. (സ്വാതന്ത്ര്യം)

മാഡ്രാസ് നഗരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസപരീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചു രസകരമായ ഒരു ലേഖനം ഡാക്ടർ ജെ. സി. ഗുപ്ത എഴുതിയിരുന്നു.

ഭരതവാദത്തെ പ്രതിവാദിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങളെയും ബുദ്ധിവാദപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും അപ്രതിഫലമായ പുരോഗമനം യൂറോപ്പിൽ പ്രചരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ആധുനികപരിഷ്കാരനരണിയിൽനിന്ന് അത്യന്തം വിഭിന്നമായ ഒന്നിനെ ഒരു പൻ കേൾക്കുകയോ കാണുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം അറിയുന്നതിനും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് വല്ല അത്യാവശ്യങ്ങളോ അതോ വെറും ഉന്മാദജല്പനങ്ങളോ എന്നു വിചിന്തിക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചു എന്നു വന്നേക്കാം. കഴിഞ്ഞവേനൽക്കാലത്തു് ഇങ്ങിനെ ഒരു വസ്തുവിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും അതിനെക്കുറിച്ചു പുണ്യമായി പഠിക്കുന്നതിനും സംഗതിവന്നു. ആ ഒന്നു ജമ്മുനദിയിൽ നടത്തിപ്പോരുന്ന ലോഹിലിന്റെ സ്കൂൾ തന്നെയാണു്. മുമ്പേതന്നെ പലപ്പോഴും വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്ന ഈ പാഠശാല ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസപരീക്ഷണത്തോടുള്ള ഒരു സംഗ്രാമപ്രസ്ഥാനമെന്നു എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നുള്ളു. അഭിപ്രായരസമെങ്കിലും കർമ്മധീനതയും അന്തരഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പരീക്ഷണമാണു് ഈ ശ്രമമെന്നു ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരുവനും നിസ്സംശയം സമ്മതിക്കത്തന്നെ ചെയ്യും. പലവിധ വിഷമങ്ങളും പ്രതിപക്ഷങ്ങളും അനുഭവിച്ചിട്ടും അതിനു സിദ്ധിച്ച സ്വപ്നാണിയ വിജയത്തെ അതിനെക്കുറിച്ചു ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുന്നതിന് സംഗതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ലോഹിലിന്റെ സ്ത്രീകൾക്കുമാത്രമായിട്ടുള്ള ഒരു ഗുരുകുലവിദ്യാലയമാണു്. പാപാകസിദ്ധാന്തങ്ങളുടേയും മനോഹൃത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്ന സ്വപ്നാന്തരീയങ്ങളുടേയും ശ്രവണയിൽനിന്നു വിമുക്തരാക്കി പരമശക്തന്റെ ജീവിപ്പുനേ ഭാവിശ്രീസന്തതിയുടെ ശക്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു ഗുഹഭരണവും അധ്യാപനവും പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ള യുവതികളെ സൃഷ്ടിക്കണമെന്നത്രെ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സർവ്വധാനമായ ഉദ്ദേശം. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസം മനുഷ്യതപം നശിപ്പിച്ചു മനുഷ്യസമുദായത്തെ നാശഗന്തത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു എന്ന ഭോഷഫലങ്ങൾ ഇന്നു വിശദമായി കാണപ്പെടുന്നു. 1912 മുതൽ ഈ പാഠശാല നിലനിന്നുപോരുന്നുണ്ടു്. ലൂസി ലാങ്ഗ്ലാഡ് എന്നും ഫെഡ് വിഗ് വാൻറൊഡൻ എന്നും രണ്ടു വനിതകളാണു് ഈ സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കിയതു്. ഇവരും ഇവർക്കു് അല്പമായി സിദ്ധിച്ച ഏതാനും അദ്ധ്യപതാക്കളുമാണു് ഈ സ്ഥാപനത്തെ ബലപൂർവ്വ

തൽ സംരക്ഷിച്ച് പോരുന്നത്. ജമ്നിയുടെ വിവിധപ്രദേശങ്ങളെ അധിവസിക്കുന്ന ഈ രണ്ടുപനിതകളും യാദൃച്ഛികമായി കണ്ടെത്തിയതും പരസ്പരം അർവിൽ മൈത്രി സംജാതമായതും അവരുടെ ശകലിതമസ്തിഷ്കത്തിൽ ഈ ആശയബീജം അവാപം ചെയ്തതും അതിനായി എന്തെങ്കിലും ചിലതു ചെയ്യണമെന്ന് ഒന്നിച്ചുതോന്നിയതും എങ്ങിനെയാല്ലാമെന്ന് അവർതന്നെ പറഞ്ഞറിയുന്നത് അത്രയും രസാവഹംതന്നെ. അവർ ഏന്താണു ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങുന്നതെന്ന് അവർക്കുതന്നെ നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. യാതൊരു മൂലധനമോ, വല്ല മൂലധിയിൽനിന്നുള്ള സഹായമോ കൂടാതെ അവർ കമ്മം സമാരംഭിച്ചു. രാവേണും പകലേണും ഉള്ള ഭേദംകൂടാതെ അവർ അശ്രാന്താ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. അജയ്യമായ അഭിനിവേശത്തിന്റേയും ബലിയുദ്ധമായ സ്ഥൈര്യത്തിന്റേയും നന്നിധിയിൽ എല്ലാ പ്രതിരോധകശക്തിയും പലായനം ചെയ്തു. കാലത്തിന്റെ വാമമായ ഗതിയുംനിലച്ചു. പാഠശാലയും ആവിർഭവിച്ചു. ധനത്തിന്റെ അഭാവംകൊണ്ടും മറുവിഷമങ്ങൾകൊണ്ടും അല്പം പ്രയാസം നേരിട്ടെങ്കിലും പടിപടിയായി അവരുടെ സ്ഥാപനം ഉയർന്നു. ജമ്നിയിൽ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ സവിശേഷം ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമായി ഇന്ന് അതു പരിശോഭിക്കുന്നു.

ഉത്തമമായ സ്ഥാനം.

1919 വരെ അപ്രശസ്തവും ജനമീനവുമായി കിടന്നിരുന്ന ഒരു പ്രദേശം റോൺറേഞ്ചിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവിടേയാണു ലോഹിലണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ മോഹനനാമം പാഠശാലാസ്ഥാപകരാണ് ഇതിനു നൽകിയത്. പാഠശാലയ്ക്കുവേണ്ട സ്ഥലം 200 മോർഗൻ കൊടുത്തു വാങ്ങി. സമുദ്രനിരപ്പിന്നിന്നു 1500 അടി ഉയരത്തിൽ ഒരു പർവ്വതപ്രദേശത്തു ജമ്നിയുടെ മധ്യത്തിലായി ലോഹിലണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഏകാന്തതയും അഭാഷ്യമായ പ്രകൃതിമണിയതയ്ക്കൊണ്ടു ലോഹിലണ്ടിനെപ്പോലുള്ള ഒരു സ്ഥലംതന്നെയാണു വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനത്തിന് ഉചിതപ്രദേശമെന്ന് എനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. വനപ്രദേശങ്ങളോടും ശാഡ്വലങ്ങളോടും അങ്ങിങ്ങായി കാണപ്പെടുന്ന ഗ്രാമീണസങ്കേതങ്ങളോടുംകൂടിയ ഈ പ്രദേശത്തെ ആവരണംചെയ്യുന്ന പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളും നൽകുന്ന പ്രശാന്തശാന്തത പൗരാണികഭാരതത്തിലെ ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആശ്രമങ്ങളേയും ഇക്കാലത്തു രവീന്ദ്രനാഥടാഗ്രർ നടത്തുന്ന ശാന്തിനികേതനത്തേയും എന്നെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അതെ, ശാന്തിനികേതനം ഒരു ഗുരുകലവിദ്യാലയംതന്നെ. ആധുനികസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്നും പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽനിന്നും അതിദൂരവർത്തിയായിരിക്കുന്ന അ

ധ്യാപനവും അധ്യയനവും ആത്മാത്മമായും, ഏദയപൂർവ്വമായും നടത്തുന്ന അധ്യാപകന്മാരും അധ്യേതാക്കളും ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെയൊ, സമീപഗ്രാമങ്ങളിലൊ ഒന്നിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത് ഒരുവൻ വിചാരിക്കാവുന്നതിലധികം മിതമായും അനാഡംബരത്തോടുകൂടിയുമാണ്.

വനവിടപ്പങ്ങളിൽകൂടി സാവധാനമായി ലോഹിലണ്ടിൽ എത്തുന്ന ഒരുവന്റെ അന്തരംഗം ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതു 'ഫോസ് ഫാൻസ്' എന്ന പ്രധാനകെട്ടിടത്താൽതന്നെയാണ്. അത്യാകർഷകമായ ആ കെട്ടിടം പ്രധാനമായി മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണ്. പ്ലാമുണ്ടിലായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു ജോലിയുടെ പ്രധാനകേന്ദ്രസ്ഥാനം. ഇക്കാലത്താകട്ടെ അതു മുഴുവൻസ്ഥാപനത്തിന്റേയും മഹാനസമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനുപുറമെ ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടുകെട്ടിടങ്ങളുംകൂടി അവിടെയുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ ലോഹിലണ്ടു പാഠശാലയുടെ പണിചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതിസ്ഥലമായി വൃക്കതപ്പെടുന്ന ഒരു വിശേഷം അവയുടെ അനാഡംബരനിർമ്മാണമാണെന്നു. ഇവയിൽ ചിലതിനെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമായ ചില സംഗതികളുണ്ട്. അധ്യയനം നടത്തുന്ന പ്രധാനകെട്ടിടം ഫ്രാൻസിസ്കസ് ബോ എന്ന (Franciscus Bau) പേരുള്ള ഒന്നാണ്. ചെങ്കല്ലുകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള അതിന്റെ ആകൃതിയും നിർമ്മാണരീതിയും അത്യന്തം സുതൃപ്തമാണെന്നു. അതിന്റെ വീക്ഷണം അതിന്റെ നിർമ്മാതാക്കളുടെ കലാസാമർത്ഥ്യത്തെയും ജ്ഞാനത്തെയും വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പൂണ്ണിലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആ കെട്ടിടം രണ്ടു നിലയുള്ളതാണ്. മുകളിൽ വിശാലമായ ഒരു മുറിയുണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു അറ്റത്ത് ഒരു സംഗീതയന്ത്രം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഗീതവും കായികപരശീലനവും ഇവിടെ നടത്തുന്നു. എല്ലാ തിങ്കളാഴ്ചയും ആ ആഴ്ചയിൽ ചെയ്തതീർക്കേണ്ട ജോലി തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു പാഠശാലയിൽ ഉള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങളും അവിടെ സമ്മേളിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ സംഗീതം ആരംഭിക്കുന്നു. ഇതു കേവലം വികാരത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാനല്ല, ആന്തരസത്വത്തെയും പരമത്വത്തെയും പ്രബുദ്ധമാക്കുവാനുള്ളതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായിത്തീർന്ന ആത്മബോധത്തോടെ ജോലി ആരംഭിക്കുന്നു. വന്തുളാകൃതിയിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു റൗണ്ട്ഡ് ബോ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന അടുത്ത കെട്ടിടത്തിലേക്കു പ്രേക്ഷകന്റെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു ആദ്യകാലത്തു കായികാഭ്യാസത്തിനു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടെ ഭക്ഷണശാലയായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഏകദേശം സൂര്യമെയിതാണ് ഇവിടെ ആഹാരം കഴിക്കാം. വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും ഒന്നിച്ചിരുന്ന് ആഹാരംകഴിക്കുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് ഒന്നുകൂടി പഠനം നടക്കുന്നു. ആഹാരസാധനം പാകംചെയ്യുന്നതെല്ലാം അധ്യാപകോപദേശം

ത്തോടെ വിദ്യാത്മികൾതന്നെയാണ്. അവിടെ വളരെ ലഘുവായി ജീവിതത്തിന് ഉപയുക്തമായ സമ്പ്രദായമാത്രമെ ആഹാരത്തിന് സ്വീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. അവ ആരോഗ്യദായകവും, രുചിപ്രദവുമത്രെ. ഭക്ഷണാവസാനത്തിൽ ചെയ്യുന്ന കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം ഏതു സന്ദർഭത്തെയും അത്ഭുതപരവശനാക്കും. അവരെല്ലാം ഏഴുനോറുനിന്ന് ഈ കർമ്മം ബദ്ധമുഷ്ടികളായി നടത്തുന്നു. 'ഈവരൗസ്' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ബോർഡിംഗ് ഗ്രാമമാണ് അടുത്തുകാണുന്നത്. ഈവ മറിയഡിൻഹാട്ടാണ് ഈ കെട്ടിടം പണിചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചു. ഇതു അധ്യാപകർക്കുള്ളതാണ്. ഇതു മൂന്നുനിലയുള്ള ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടമാണ് പൊക്കം അധികമുണ്ടെങ്കിലും വീതി വളരെ കുറവാണ്. അതിന്റെ മുമ്പു വശം പുകുതിവിലാസംകൊണ്ട് അതിമനോഹരമായിരിക്കുന്നു. ഒട്ടവിലത്തേതെങ്കിലും അശേഷവും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നാണ് ഇനി പറയാനുള്ളത്. ഇതിന്റെ പേർ ലാണ്ടു് ഹൗസ് എന്നാണ്. (ഉദ്യാനസൗധം). ഉദ്യാനങ്ങളാലും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളാലും ആവൃതമായ ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടമാണ്. ഡാർലിസിമ്മർമാൻ എന്ന അദ്ധ്യാപകന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു വിദ്യാത്മികൾ പണിതീർത്തതാണ് ഈ കെട്ടിടം.

അനാഡംബരത്തിന്റെ കകടോദാഹരണം.

വിദ്യാത്മികളിൽ അധികഭാഗവും സമീപമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നു. ഗ്രാമീണരിൽനിന്നും മുറികൾ വാടകയ്ക്കുവാങ്ങി സാമഗ്രികൾ സന്നദ്ധമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് ഈ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നുതന്നെയാണ്. ഉപയോഗസാമാനങ്ങളുടെ അനാഡംബരനില പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു കട്ടിൽ, ഒരു ബുക് ഷെൽഫ്, ഒരു മേശ ഇത്രയുമാണ് ഒരു കട്ടിക്കു വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഒരു വിദ്യാത്മിക്ക് ഇത്രയും സാധനങ്ങൾ മാത്രം മതിതാനും. ഈവിധമായ ഒരു ജീവിതരീതി യൂറോപ്പിൽ തീരെ അപരിചിതമാണ്.

ലോഹിലങ്ങളിലെ ജോലിയുടെ സ്വഭാവം അത്ഭുതാവഹമാണ്. സ്വാശ്രയശക്തിയാൽ സ്ഥാപിതവും സ്രീകളാൽ മാത്രം നീതവും ആണെന്നുമാത്രമല്ല, പ്രേക്ഷകരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന മറ്റു വിശേഷങ്ങൾകൂടി ഇതിനുണ്ട്. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ കർത്താക്കൾതന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യപരിത്യാഗത്തിന്റെ സജീവമാതൃകകളാണ്. തങ്ങളുടെ സേവനത്തിന് പ്രതിഫലമായി അവർ ഒരിക്കലും പണം വാങ്ങാറില്ല. ആഹാരത്തിനും മറ്റു ആവശ്യങ്ങൾക്കും ആയി വേണ്ടതുമാത്രമെ അവർ സ്വീകരിക്കാറുള്ളൂ. ഇവരിൽ ആരുമെന്ന സമ്പാദ്യമുള്ളവരല്ല സ്ഥാപകരെ കൂടാതെ പന്ത്രണ്ടു

അല്പാപകന്മാർക്കുകിട്ടുന്നു. ഇവരെല്ലാം സ്വമനസ്സാ ഈ ജോലി വരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കു ആത്മാർത്ഥതയോടും ഹൃദയപൂർവ്വമായും ഇവർ ജോലി ചെയ്യുന്നു. നിർവ്യാജമനസ്സുമായിട്ടുള്ള ഫലമായി ഇവയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വിജയംതന്നെ അവരുടെ പ്രതിഫലം.

കർമ്മപരിപാടിക്കുള്ള രണ്ടു മണ്ഡലം.

വിസ്തൃതമായി ഗണിക്കുന്നപക്ഷം ലോഹിലണ്ടിലെ കർമ്മമണ്ഡലങ്ങളെ രണ്ടായി പിരിക്കാം. “സെമിനാർ” എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു പരിശീലനവിഭാഗവും ഗാഢമായ തൊഴിലുകളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പരിശീലനം നൽകുന്ന ഒരു വ്യവസായികവിഭാഗവും തന്നെ പ്രധാനം. ഇതു രണ്ടാകത്തരമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ ഉന്നതിക്കായുള്ള പരിശ്രമം അവരുടെ പ്രോഗ്രാമിൽ തുല്യപ്രാമാണ്യത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ പ്രവർത്തനമാണു സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യം. യന്ത്രങ്ങളുടേയും വ്യവസായശാലകളുടേയും ക്രമാതീതമായ വളർച്ചകൊണ്ടു ഗ്രാഹ്യതൊഴിലുകളെല്ലാം യൂറോപ്പിൽ നാമാവശേഷമായിരിക്കുന്നു. വ്യവസായത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് അതിനുവേണ്ട പരിശീലനം നൽകുന്നു. വ്യാവസായികപരിശീലനം ചെയ്യാൻവേണ്ടിവരുന്ന ചിലവ് അവരവർ സ്വന്തം ക്ഷേണത്തിനപ്പുറമെ സെമിനാർ സംരക്ഷണത്തിന് അല്പമൊരു സഹായംകൂടി ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

കുടിൽവ്യവസായം നടത്തുന്നതു കുടിലുകളിൽതന്നെയാണ്. പന്ത്രണ്ടു ചെറിയ കെട്ടിടങ്ങൾ ഇതിനായി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിലാണ്. അവയുടെ അകൃത്രിമരീതി ഉദ്ദേശത്തിന്റെ ആഴത്തെ വിശദപ്പെടുത്തുന്നു. എത്ര വൃത്തിയായി ആ ചെറുകുടിലുകൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഓരോന്നിലും പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരുവന് അവിടെ നടക്കുന്ന ജോലിയുടെ രീതി അതുളളതെ ഉളവാക്കാതിരിക്കയില്ല. നെയ്ത്തിന്റെ ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചാൽ നൂൽത്തുല്പിന്നുവേണ്ട ചക്കയും അവിടെ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. നെയ്ത്തുയന്ത്രം ആരുടെ ശ്രദ്ധയേയും ആകർഷിക്കും. ഒരു ദേവാലയത്തെപ്പോലെ അവിടെ അത്ര ശുദ്ധിയോടും വൃത്തിയായിട്ടും സൂക്ഷിക്കുന്നു. കാലിൽ ഷൂസ് ഇട്ടുകൊണ്ട് ഒരു ആളും അതിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല. ഓരോരുത്തരുടെ കൈയ്യിലും ഓരോ വുള്ളൻഷസ് ഉണ്ടായിരിക്കും. ശാലയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അതേ ധരിക്കാറുള്ള. പട്ടിലും വുള്ളനിലുമുള്ള ഒന്നാന്തരം സാധനങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. ചായംകൊണ്ടുള്ള പല ഡിസയിനം അവർ പരിചിതങ്ങളാണ്. ഇവക സാധനങ്ങളുടെ നേർമയും പരമാർത്ഥതയും കൊണ്ടും, ഇവ

കൈകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള വയാകകൊണ്ടും ഇവയ്ക്കു കൂടുതൽ വില ചുമത്താറുണ്ട്. സാധാരണജനങ്ങൾ യന്ത്രനിർമ്മിതസാധനങ്ങളേക്കാൾ ഇവയെ ആദരിച്ചു വലിയ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാറുണ്ട്.

പ്രേക്ഷകരുടെ ശ്രദ്ധ സവിശേഷം അടുത്തു പതിയുന്നതു ആഗോളിപ്പണി നടക്കുന്ന ഷാപ്പിലേക്കാണ്. ഇതു വളരെ ശുചിത്വമുള്ള ഒരു ചെറിയ വീടാണ്. ഇക്കാലത്തു് ആ തൊഴിലിനുവേണ്ട സകല ആയുധങ്ങളും ഇവിടെ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോലിയുടെ അളവും ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ തുണവും കെട്ടിടത്തിന്റെ ചെറുപ്പത്തെ വസ്തുരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ നടക്കുന്ന സകലവും നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രമാണം "ഇരശശക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഒന്നുമാത്രമാണെന്ന് ഏവനും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്." ശാന്തമായും ക്ഷമയോടും ഇരുന്ന് അവർ വേലചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ജോലിയുടെപലം ആരേയും പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നു. മരംകൊണ്ടുള്ള മറുവേലകളും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ദന്തവേലയിലും ഇവർ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈവക സാധനങ്ങൾ അല്പം ആഡംബരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നുതന്നെ നിത്യോപയോഗത്തിന് ഉതകാത്തതല്ല.

മൺപാത്രനിർമ്മാണത്തിലും ഇവർ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചൈന, പോഴ്സലെയിൻ മുതലായവയിലല്ല അവരുടെ പരിശീലനം. കളിമണ്ണ കൊണ്ടു വിവിധോപയോഗങ്ങൾക്കു കൊള്ളിക്കാവുന്ന പല സാധനങ്ങളും കൈവേലയാൽ ചെയ്യുന്നു.

ഇവയ്ക്കു പുറമെ തയ്യൽ, തുകൽപ്പണി, പോട്ടോഗ്രാഫി, ഉല്ലാസ നിർമ്മാണം, കൃഷി, കോഴിവളത്തു മുതലായവ കൂടിയുണ്ട്. അവിടെ നായ്ക്കുള്ള വളത്തുന്നുണ്ട്. ലോഹിലണ്ടു് ശ്വാക്കൾ വിശ്വവിശുതങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കാഴ്ചക്കു മനോഹരവുമാണ്. പൊക്കം, ഗൗരവം, കെരുതകം, അനുസരണം എന്നിവ അവയുടെ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളാണ്. സാധാരണജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്രദവും ധനവാചാർക്കു ആഡംബരവുമായി ഇവയെ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അവയെ വളത്തുന്നതിലും പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിലും ഉള്ള സാമത്രിയും ലോകപ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. അവിടെ പഠിക്കുന്നകുട്ടികൾ വീട്ടിൽ വളത്തുന്നതുക്കളോട് അനുഭാവപൂർവ്വം പെരുമാറുന്നതു ആരേയും ആനന്ദഭരിതരാക്കും. താഴ്ന്നവരോടുള്ള മൈത്രി സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതു സ്വപ്നാദർശിയെന്നതരത്നം ഈ മിണ്ടാപ്രാണികളിൽനിന്നു അവർ പഠിക്കുന്നു.

മാതൃകാധ്യാപനം.

ഇവിടെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഏറാവും പ്രധാനവും കേന്ദ്രവർത്തിയുമായതു സെമിനാർതന്നെയാണ്. പ്രായോഗികകർമ്മങ്ങളുടെ രീതി

യുടെ പ്രമാണത്തിനും ആരാധനായോഗ്യമായ ഒരു സ്ഥലമാണ്. ഈ സെമിനാർ. ഇതിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം അധ്യാപനമെന്നു മുൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ വീക്ഷണകോണത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ ആവശ്യങ്ങളുടെ അനുപേക്ഷണീയനില അവർ നിഗമനം ചെയ്തു മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. സർവ്വസാമാന്യമായി ഇന്നത്തെ ലോകം മനുഷ്യശബ്ദത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥസമ്പത്തുള്ള വരെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യസ്വഭാവമുള്ളവരെല്ലാമുണ്ട് ആവശ്യം. മനുഷ്യത്വത്തിന് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ചില ഗുണങ്ങളുടെ ക്രമോന്നതി വരുത്തുന്ന മനുഷ്യരാണ് ഇന്നു നമുക്കു വേണ്ടത്. ഈ പാഠശാലയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെടേണ്ട അദ്ധ്യാപകന്മാർ ആ സ്വഭാവത്തിന്റെ ആപാദമസ്തകം പൂർണ്ണമായുള്ളവരായിരിക്കണം. അവരുടെ ജീവിതാവധി സർവ്വനിമിഷങ്ങളിലും ഈ തത്വത്തിൽതന്നെ ഉപജീവിക്കുകയും വേണം. മറ്റൊരുപ്രകാരത്തിൽ പറയുന്നപക്ഷം അധ്യാപകന്മാർ അസാമാന്യമായ സുജനഭാവമുള്ളവരായിരിക്കണം. അവർ ലോകത്തെ വിശാലമായി വീക്ഷിക്കുന്നു. അതുമാത്രമേ ഉൽകൃഷ്ടരീതിയിൽ ഉള്ള വീക്ഷണശക്തിയും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയും, പ്രേമജന്യമായ സേവനവും പരതാണനവും ഇതരപ്രേരണകൂടാതെ ഉണ്ടാകുന്ന നിശ്ചയാനുബുദ്ധിയും ക്രമീകൃതശീലവും ഉളവാക്കുകയുള്ളൂ. ശിശുക്കളിൽ മനുഷ്യത്വത്തിനുവേണ്ട ഗുണങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ട ശക്തി ഈവിധമുള്ള അധ്യാപകന്മാരിൽ സുവൃത്തമായി കാണാവുന്നതാണ്.

ഈ അവസ്ഥയിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് എന്തുയോഗ്യത ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ആധിക്രമർ വിശദമാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമീതാവിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയെ അവഗണിച്ച പ്രായത്തിന്റേയും ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിയുടേയും ശ്രേഷ്ഠത്വത്തെ അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അധ്യയനം മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനു പര്യാപ്തമാകയില്ലെന്നു വളരെമുമ്പുതന്നെ അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടിയിൽ വിദ്യാത്മികരും പ്രാമാണ്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ശരീരം, അന്തഃകരണം, ആത്മാവ് എന്നിവയോടുകൂടിയ ഒരു മാത്രമെ മനുഷ്യൻ എന്നു നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഒന്നിൽ അമേയമായ ഒരു ശക്തിവിശേഷം സംഭവനമായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ പ്രബുദ്ധമാക്കുക, സന്നദ്ധമാക്കുക, അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക. സംസ്കൃതിവാസനയെന്ന നാമം സാധാരണ പറയാറുള്ള ഈ ശക്തി പ്രസൂപ്തമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സ്വാത്രയംകൊണ്ടും സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടും മാത്രമേ അതു പ്രബുദ്ധമാകയൊ, അഭിവൃദ്ധിമാകയൊ ചെയ്യയുള്ളൂ. അങ്ങിനെചെയ്താൽ അന്തർലീനമായ ആ പ്രസൂപ്തശക്തി ഉണ്ടാകും. ഈ ശക്തിയെ പ്രബുദ്ധമാക്കുകയും സംസ്കൃതി ശക്തിയെ വളർത്തുകയുംതന്നെയാണു വിദ്യാഭ്യാസത്തി

ന്റെ പരമോദ്ദേശം. അതിന് അദ്ധ്യാപകൻ ചെയ്യേണ്ട ഒരു ഭാഗവുമാണു്. അതുമാത്രം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി വളരെ കുറവെന്നു ധരിച്ചുപോകരുതു്. നേരെമറിച്ച് അതു വളരെ അധികവുമാണു്. സ്വാശ്രയബോധം നിയമിതരൂപത്തിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം അദ്ധ്യാപകൻ വിച പ്പേരുന്നകൾ കൊടുക്കണം. സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ള നിയമം ഓരോരുത്തന് ഓരോവിധമാകുകൊണ്ടു് അവൻ തനിയെ വളന്നു കൊള്ളു. പ്രേമത്തോടും അത്യന്തം അനുഭാവത്തോടും വിദ്യാർത്ഥിയേ ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഉപദേശിക്കത്തക്ക സന്നദ്ധതയും നിലയും അദ്ധ്യാപകനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. അനുകരിക്കുന്നതിനോ അലഘ്യമായ കല്പനയേ അനുസരിക്കുന്നതിനോ ആവശ്യപ്പെടാതെ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു തനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം എന്തെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുകമാത്രമെ ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ. ചിന്തയ്ക്കുവേണ്ട വിഷയങ്ങളെന്തെങ്കിലും അവയെ ചർച്ചചെയ്തു് അവയിൽനിന്നും വിദ്യാർത്ഥി അവനുവേണ്ട രൂപത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളും. അദ്ധ്യാപകൻ വിശാലമനസ്സോടെ സഭാ അവൻ അനുഗമിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗത്തെ തെളിച്ചുകൊടുക്കണം. ഇവവിധം അവശ്യമായ പ്രോത്സാഹനം കട്ടിയുടെ കർമ്മശക്തിയെ ബലപ്പെടുത്തും. പ്രത്യക്ഷമായ അഭിപ്രായം അവനിൽ കാണും.

(തുടരും)

മഹദ്വചനം.

(നാലാം.)

1. നാവു ശബ്ദങ്ങളുടെ പടുകുടീരമാണു്. സ്വപിഥ്ഠ്.
2. ഹൃദയപ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ദൂതൻ നാവാണു്. ലിപ്തി.
3. ഒരു കന്യകയ്ക്കു നാവില്ല; ചിന്തയുണ്ടു്. ഷെക്സ്പിയർ.
4. മകനെ! നിയാലുമായി പരിശീലിക്കേണ്ട സൽഗുണം ജിഹ്വാസംയമമത്രേ.
5. നാവു മുമ്പുള്ള ഒരു ആയുധമത്രേ. ഉപയോഗിക്കുന്നതോറും അതിനു മുൻപാണു്. വാഷിങ്ടൻ ഇർവിങ്.
6. മൂലമുഖം ഹൃദയം നാവിന്മേലും വിജ്ഞാന്റെ നാവു ഹൃദയത്തിലുമത്രേ. കപാൽസ്.

7. ഒരു നാരിയുടെ നാവു അവൾ ധരിക്കുന്നവൾമാണ്. അതിന് ഒരു കല്ലു തുരുമ്പു വരുത്തുകയില്ല. മാധവനെക്കുറിച്ച്.
8. കൈയിനും കണ്ണിനും അനുവദിക്കുന്നതിലധികം വിശുദ്ധി വസം നാവിനും നൽകേണ്ടതാണ്. റാബിബൻ അസിസ്.
9. വൈദ്യൻ നാവുപരിശോധിച്ച ശരീരത്തിനുള്ള രോഗം നിർണ്ണയിക്കുന്നു. തത്പരിന്തകനും നാവുതന്നെ പരിശോധിച്ചാണു മനോരോഗം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ജസ്റ്റിൻ.
10. പറയുന്നതിനു നിർബന്ധിതനായാൽ സത്യംതന്നെ പറയണം. ഭയം തമ്പ്രയോഗം അസത്യഭാഷണത്തിനുള്ള പകുതി വഴിയായി. അസത്യഭാഷണം നരകത്തിലേക്കു തികഞ്ഞവഴിയാണ്. വില്യംപെൻ.
11. ഏന്റെ പല്ലിനിടയിൽ കിടക്കുന്ന നാവിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഞാൻ ശക്തനല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ നാവിനെ നിയന്ത്രിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? ഫ്രാൻക്ളിൻ.
12. അടവി മഴകൊണ്ടു വെട്ടിയാൽ പൊടിച്ചുവളരും. കാട്ടുതീകൊണ്ടു ദാരിച്ചാൽ മളച്ചുവളരും. വാക്കുകൊണ്ടു മറിഞ്ഞ വ്രണം രോഗപണം വരുന്നതല്ല.
13. മനുഷ്യബുദ്ധി നിവ്വരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളെ വിശദീകരിപ്പാൻ നാവു ശക്തമാണ്. എന്നാൽ ഹൃദയവികാരപരിധിയിൽ നാവു ബലഹീനനായ വ്യാഖ്യാതാവാണ്. സർവ്വശക്തന്റെ അനന്തകീർത്തിപോലെ ഇതു വാക്കുകൾക്കു് അഗോചരമത്രെ.

തിരുവിതാംകൂറിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ.

(വി. ആർ. ന.ലകണ്ണൻനായർ.)

പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ തുകയും അവയുടെ വലുപ്പവും വായിച്ചറിവാൻ ശേഷിക്കുവണ്ടെങ്കിലും കണ്ണുകൊണ്ടെണ്ണുവാൻ സാധിക്കുമെന്നിരിക്കെ ഇതു വളരെ ഗുണം പാഠശാലകൾ പരിശോധിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പാഠപുസ്തകങ്ങളായി നിർണ്ണയിച്ചതു ക്ലാസുകളുടെ സ്റ്റാൻഡാർഡ് അറിയാഞ്ഞിട്ടൊ, സ്റ്റാൻഡിംഗ് ഓഡർ നിഷേധിച്ചിട്ടൊ ആയിരിക്കയില്ലല്ലോ. ബൈ ഓർഡർ ആയി ഉത്തരവുകളെപ്പാൻ രണ്ട് ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കും ഓരോ പേ

ശ്വന്തൻ അസിസ്റ്റൻറുള്ളതുകൊണ്ട് ആ രണ്ടു ദോഷങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ കവിതാരാമം, ഉപദേശമാല എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പട്ടണങ്ങൾ ഉണ്ട്. കവിതാരാമം പന്ത്രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികളുള്ള ഒരു പുസ്തകമാണ്. അറുപത്തൊമ്പതാണ്ടുള്ള ഈ പുസ്തകം ഈ സ്റ്റാൻഡർഡിലുള്ള ഒരു കൃതിക്ക് ഒരു കൊല്ലം പഠിക്കുവാൻ വേണ്ടിടത്തോളം മതിയാകുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ നൂറ്റിരണ്ടുപട്ടണങ്ങളുള്ള 'ഉപദേശമാല' കൂടി സാധുക്കളിടകളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി.

മൂന്നു പാഠമാണ് കവിതാരാമത്തിൽനിന്നു ബൈബിൾ അനുസരിച്ച് ഇക്കൊല്ലം കട്ടികൾ പഠിക്കേണ്ടത്. ഏതാണ്ടു കാവ്യഗുണമുള്ള ഈ കാവ്യത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഇരുനൂറു വരികൾക്കൂടിവെച്ചാൽ എന്തു ദോഷമാണാവൊ വരുവാനുള്ളത്. ഇൻസ്പെക്ടർആഫീസിൽ പുസ്തകവും പ്രലോഭനകരുവുമായി എത്തുന്ന ആളുകളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ നിരപരാധികളായ കൃതികളെ ലാക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന മഹാപാപം ഇവടെ നല്ലപോലെ തെളിയുന്നുണ്ട്. ഉപദേശമാലയെന്നു പേരുകൊടുത്തു രസഗുണങ്ങളായ കുറെ പട്ടണങ്ങൾചേർത്ത് ഒരു പുസ്തകം കെട്ടിപ്പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിലുള്ള എല്ലാ പട്ടണങ്ങളുടേയും അവസാനം ഒരു സാരോപദേശമുണ്ടത്രെ. അതിനുംപുറമെ പൗരാണികകഥകളാണ് ഉപദേശത്തിനു നിദാനമായിരിക്കുന്നത്. നൂറ്റിരണ്ടു പട്ടണങ്ങളുള്ള ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് അഞ്ചുശ്ലോകം പഠിക്കാനാണ് ബൈബിളിൽ കാണുന്നത്. പക്ഷെ അധ്യാപകന്മാരും ഉത്തരവുകൊടുത്ത അധികാരിയും പൂജ്യത്തിനു വിലയില്ലല്ലോ എന്നുവെച്ച് ഒരു കൂട്ടർ കൂട്ടിയതൊ മറെറ ആൾ കുറച്ചതൊ എന്നു നല്ല നിശ്ചയമില്ലെങ്കിലും അൻപതു പട്ടണം പഠിപ്പിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടു.

ഗദ്യപാഠത്തിനു ടോൾസ്റ്റായി നീതികഥകളാണ്. നൂറ്റിഅൻപതു വശങ്ങളുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് എൺപത്തിഒമ്പതു പുറം പഠിച്ചാൽ മതിയത്രെ. അത് ഒരു പ്രകാരത്തിൽ ആശ്വാസപ്രദതന്നെ രസഗുണങ്ങളായ കഥകൾകൊണ്ടു നീതിബോധം വരുത്തുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നവത്രെ. ചാത്തനും പ്രേതവും വന്നു, പാതാളത്തിൽ പോയി, വല്ലോലുതിരുമ്മി പട്ടാളമുണ്ടാക്കി എന്നൊക്കെ കഥപറഞ്ഞു വല്ല തള്ള മാതം വൈകാരികളെ ഉറക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. അതു ശ്രീരാമവിലാസക്കാരെ കൈയേറു മുതിന്ന് കട്ടികളെ ഉറക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയത് എന്തിനാണ്? 'എനിക്കുകൊടുക്കണം' 'നാളത്തോടുകൂടി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടുക്കളമലയാളം സരസ്വതീമണ്ഡപത്തിൽ നിവേദിക്കുവാൻ വെച്ചത് ഓക്കാനോടും ശബരിയുടെ ഉച്ചിപ്പും ശ്രീരാമൻ അനുഭവിച്ച് അതിനു ശുദ്ധിവന്ന കഥ സ്മരിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

നാൻഡിട്ടേയിൽഡ് ഊനത്തിൽ നവകമാരൻ മുഴുവനും പഠിച്ചു തീർക്കേണ്ടതാണ്. പാഠപുസ്തകത്തിൽ പടന്ന് പല ലതകളും ഒട്ടിച്ചു കൂട്ടും, മറിച്ചു കൂട്ടും. പിഴയ്ക്കട്ടെ പലതരങ്ങളിലും പടർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 'നവകമാരൻ' ഒരു പ്രസാധകരുടെ വിഹരിക്കുന്ന ശുഭം മാത്രമാണ്. ലോഹനിർമ്മിതമായ വാഗ്ദൈവം ആദാദിതമായ തരം ശാഖകളെ ആശ്രയിച്ച് ഉപജീവിക്കുന്ന ശുഭകോകിലങ്ങളുടെ നാനാവിധി പ്രവണസുഖമെങ്കിലും അസാധാരണമാണെന്നുള്ള മൂന്നു സർവ്വ കാരണമാണ്.

നാൻഡിട്ടേയിൽ പാഠപുസ്തകം അവസാനിച്ചു. അടുത്ത കീഴ്ഭാഗ് മനോരമാപ്രസ്താവനാ നാലു ക്ലാസിക്സുകളുണ്ട്. അതിനാൽ അവയെല്ലാം ഒന്നിച്ചെടുത്തു പരിശോധിക്കാമെന്നുവെച്ച് ഇവിടെ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

ഇരുപത്തിയെട്ടാമത്തെ വാഗ്ദൈവം എൻപതുപുറം ഗദ്യവും ചേർത്ത കൂറുൻ എട്ടു വലിപ്പത്തിൽ പതിയേഴു പാഠമുള്ള ഒരു പുസ്തകത്തിന് ഏഴു ലക്ഷം വിലവെച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. പാഠപുസ്തകമായതുകൊണ്ട് കുറച്ചുകൂടി ആയിരിക്കേണ്ടതെങ്കിലും മറ്റു തിരണ്ടു ചക്രം വിലകൊടുത്ത് ഈ മൂന്നു പുസ്തകവും വാങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്ന നിർദ്ദേശമായ സർവ്വകലാശാല അധികൃതന്മാർ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും രക്ഷിതാക്കളുടെയും വിഷമങ്ങൾ വല്ലതുമറിയുന്നതാണ്. പാഠപുസ്തകമാക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ നാട്ടുകാരെ ഇങ്ങനെ പിഴിഞ്ഞത് എത്രനാൾ നിലയിൽക്കുമെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയാം.

രണ്ടാം പാഠപുസ്തകത്തിൽ സുധാകരൻ, തത്വചിന്തകൻ എന്ന രണ്ടു ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രന്ഥൻ, പാത്രചരിതം എന്ന രണ്ടു പദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും സ്വാതിതികനാൾ ഗ്രീപത്തനാഭാധരൻ എന്ന രണ്ടു നാൻഡിട്ടേയിൽഡ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും പാഠപുസ്തകങ്ങളാണ്.

ആറാറുണ്ടു വശങ്ങളുള്ള സുധാകരൻ എന്നത് അൻപത്തിയെട്ടു വശം മാത്രം പാഠപുസ്തകമായി തിരുത്തേണ്ടതിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഒരു വശംമാത്രം പാഠപുസ്തകമാക്കിയാലും ബാലവിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഗ്രന്ഥജ്ഞായ മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു ബാധിക്കാതിരിക്കയില്ല. "ബുദ്ധിമാനം, പരിഷ്കൃതനും, ആജ്ഞാശക്തിയിൽ അതീവതാല്പര്യമുള്ളവനും നൂറാറുണ്ടു പരിശോധിക്കാതെ ഏതുവഴിയും അംഗീകരിക്കുന്നതിനും സ്ഥാനത്തിന് അനുയോജ്യമല്ലാത്തതും കൂറവു നിന്ദവുമായ ഒരു പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനും" ഒരു രാജാവിനെ ഒന്നാംപാത്രത്തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചു. ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് ഉന്നത പരീക്ഷാവിജയം നേടിയപ്പോൾ പരി

ഷ്ടകൃതാശയനായി എന്ന് അഭിമാനിച്ചു. ഏർപ്പെട്ട തൊഴിലിന് പരാജയം എന്നുകേൾക്കാൽ ഏതു നീപമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതു നിന്ദയും ക്രൂരവുമാണ്. പക്ഷെ അതു വിദ്യാത്മികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരുങ്ങരുത്.

ആസവാദ്യമായ കഥാബന്ധമില്ല. സാഹിത്യമെന്നുള്ളതു പോകട്ടെ; നല്ല വാക്യങ്ങൾ ഭാഷാന്തുഷ്ടിയോടെ കാണാനില്ല: അനുകരണീയമായ ഒരു പാത്രം കഥയിലില്ല; (പിന്നീടത്തെ, അനുമാനിച്ചു) എന്നിങ്ങനെ ദുഷ്പദപ്രയോഗം സുലഭം. ഗ്രന്ഥകർത്താവും പ്രസാധകനും പാഠപുസ്തകമാക്കിയ അധികാരിയും ഒരുപോലെ മലയാളത്തോടു വിദ്വേഷവർത്തികളെന്നു സമാധാനിക്കാം. സാധുക്കൾ, കുട്ടികളുടെ തലയ്ക്കും രക്ഷിതാക്കളുടെ വയറ്റിലും അടി.

സുധാകരൻ വിഷം വെച്ചാലും 'തത്പവിന്ത' കൊണ്ടു വിദ്യാത്മികൾ രക്ഷപ്പെടുമോ? സത്യം, ധർമ്മം വിന്യസം വിദ്യാഭ്യാസം എന്നീ നാലു വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂപ്പന്തിരണ്ടു പുറവുമുണ്ട്. ആകെ ഗ്രന്ഥം എടുവിഷയങ്ങളും അറുപത്തഞ്ചു വശങ്ങളുമുള്ളതാണ്.

പണ്ടൊരു കാലത്തു സുഭദ്രാജ്ജനം എന്നൊരു ഭാഷാനാടകത്തിനു വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാട്

“..... അതിന്റെ നവരീതിയിലെൻ മനസ്സു
മന്നാടിയാരുടെയതെന്നൊരു ശങ്കതേടി.

എന്നഭിപ്രായം പറഞ്ഞതായി ഓർക്കുന്നുണ്ട്. പാഠപുസ്തകങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചതിന്തിൽ പിന്നെയാണു ബൈ ഓർഡർകൊണ്ടു ഭാഗം നിർണ്ണയിച്ചതു് അറിവാൻിടവന്നതു്. അതിനാൽ 'നടുതൊട്ടൊടുവാകുവോളമൊ' കേരളാദ്യമനപ്രഭാശാലികളോളമൊ നോക്കിവിഷമിക്കാനിടവന്നില്ല. സർവ്വതരം പ്രസംഗമായ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സുഖഗ്രഹണത്തിന് ഇടവരാത്തവണ്ണം ഓരോവിഷയവും വക്രിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസം എന്നവിഷയത്തിൽ ആദ്യവണ്ഡികയുടെ മധ്യത്തിലായി (എന്നു മാത്രമല്ല) എന്ന സന്ധായകാലടകം അസ്ഥാനപ്രയോഗമെന്നു മാത്രമല്ല അർത്ഥവികലമായ പ്രയോഗവും കൂടിയല്ലെ ിന്ന സംശയിക്കുന്ന കായികമാനസികപരിഷ്കാരങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് 'അതു' ശരീരികം ധാർമ്മികം ആത്മീയമെന്നു വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ അതു എന്താണ്? വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെയാണോ? എന്നാൽ ആദ്യം രണ്ടും പിന്നെ മൂന്നും സംസ്കരിക്കേണ്ട സ്ഥാനം കാണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തു കൊണ്ടാണ്. മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഗുണങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി ഉണ്ടെങ്കിലും സുഗ്രാഹ്യമായ നിലയിൽ നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ ധാരാളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പറവാൻ അനുഭവം അനുവദിക്കുന്നുള്ളു.

‘പാത്രചരിതം’ എന്നുകേട്ടമാത്രയിൽ കണ്ഠനന്ദന്മാരുടെ തുളൽ വാങ്ങി അബദ്ധമായ പല കുട്ടികളേയും ഞാനറിയും സംസ്കൃതവൃത്തത്തിൽ അബദ്ധമായുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻനിന്ന് ഒരുധ്യായം പാഠവിഷയമാണ്. കഴിപ്പെട്ടപ്പറം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ പുസ്തകത്തിനു മൂപ്പത്തിത്തുറ വശങ്ങളുണ്ട്.

എവിടെയ്ക്കാണ് തുപ്പേണ്ട
തടയ്ക്കുർക്കഷണമുള്ളത
ഇവിടെത്തന്നെതുപ്യാല
മില്ലഭോഷംനരോത്തമ.

എന്നാലോ ഈ ജാതികവനത്തെ പരിമാസമായി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽകൂടുതൽ ഒന്നും ഇവിടേയും പറയാനില്ല.

ആദ്യത്തെ ശ്ലോകം അനപയിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയാണ്. നമിച്ച ജയമോത്തന്നം എന്നതിന്റെ കർത്താവ് ഏതാണ്. നാരായണസ്വാമിയോടു വാണിയേയും വ്യാസരേയും നമിക്കാനാണോ അനുജനെന്നുകുന്നത്.

ഇനിയൊരു പദ്യഗ്രന്ഥം ശ്രവണം. കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു ഒന്നാന്തരം കഥയാണിത്. ശബ്ദശുദ്ധിയും പ്രതിപാദനഭംഗിയും സവിശേഷം കാണുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗവുകൂടി പഠിപ്പിക്കണമെന്നു ബൈഓർഡർ ശാസിച്ചിരുന്നുഎങ്കിൽ പാത്രചരിതം കൊണ്ടു കേൾക്കാനെ കഴിക്കുമായിരുന്നു.

നാൻഡിട്ടേയിൽഡ് രണ്ടുപുസ്തകമുണ്ട്. അവയിൽ സ്വാതിതിരുനാൾ ‘പേരുമാറി പതിവുചിട്ടിച്ചു’ പണ്ടത്തെ ‘ഗർഭശ്രീമാനാ’ണ്. അന്നത്തെ പേര് ഇന്ന് അധികാരകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ശുവണകടുവെന്നു വെച്ചിട്ടൊ ഇന്നത്തെ അഴിമതിക്കിടയിൽ പുറംകടലാസുകീറിയപെരുമാറുന്നത് ഒരു കൗശലമെന്നുവെച്ചിട്ടൊ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തത് എന്നറിഞ്ഞുകൂട. ശ്രീപത്മനാഭഭാസനിൽനിന്നു പതിനെട്ടുപുറംകൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

അടുത്ത രണ്ടു ക്ലാസുകളിലെ പുസ്തകങ്ങളും മേൽകാണിച്ച രീതിയെ വിട്ടുനിൽക്കുന്നവയല്ല. പ്രിപ്പാർട്ടറിക്ലാസിലേയ്ക്കു വെച്ചിട്ടുള്ള കൈരളീകടാക്ഷം വള്ളത്തോളിന്റെ കർതൃത്വംകൊണ്ട് ഒരു ‘കൺകെട്ടു’ വിദ്യമാത്രമാണു കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാംഘാതത്തിലെ ബാലരായണം സാമന്തം നല്ല ഒരു കവിതയാകകൊണ്ടു നാല്പതുപദ്യം പഠിച്ചാൽ മതിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷുമലയാളപാഠശാലകളിലെക്കു പൊതുവായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ‘രവിവർമ്മസ്രായിത്ത്പുസ്തക’ത്തെക്കുറിച്ചു നടത്തിവരുന്ന അന്വേഷണകൊണ്ട് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ പാരമാർത്ഥികമെന്നു

ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അടുത്തതന്നെ അതിന്റെ പരമാർത്ഥസംഗതികൾ അറിയാൻ ഇടവരും. വ്യാകരണമെന്ന ഇനത്തിൽ മധ്യമ്യാകരണം, പ്രഥമവ്യാകരണം, ഭാഷാമഞ്ജരി, സാഹിത്യസാഹ്യം, മനോരമ എന്നിത്രയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാഠസമിതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ചും അല്പം പറയാനുണ്ട്. ഇവരണ്ടാകൂടി അടുത്തതന്നെ പറയാമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചിററൂർ കാവിൽ ബഭ്രുവതി

(കവിതീലിപി ക്ഷോഭാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി.)

ചിററൂർകാവു കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കെ അറ്റത്തുള്ളതും ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടതുമായ ചിററൂർ താലൂക്കിൽ ചേന്ൻ ചിററൂർദേശത്തുതന്നെയാണ്. അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭദ്രകാളിയേയാണ് “ചിററൂർ കാവിൽ ബഭ്രുവതി” എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ആ ദേശക്കാർ ആ ദേവിയെ തങ്ങളുടെ പരദേവതയായിട്ടുതന്നെയാണു ആദരിക്കുകയും ആചരിക്കുകയും ചെയ്തുപോരുന്നതെന്നും അവർ പണ്ടേതന്നെ ഭദ്രകാളിയെക്കുറിച്ചു വളരെഭക്തിയും വിപ്ലവപരമായ വരായിരുന്നെന്നുമുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഭഗവതി ആ ദേശക്കാരെക്കുറിച്ചു വളരെ കൃപയോടും വാത്സല്യത്തോടുംകൂടി വർത്തിച്ചുപോരുന്നുമുണ്ട്.

പണ്ടൊരിക്കൽ കൊണ്ടുരാജാധിപനായ രാജാവു ചിററൂർദേശം പിടിച്ചടക്കാനായി സൈന്യസമേതം ആ ദേശത്തു വന്നുചേർന്നു. ചിററൂർ ദേശക്കാരും യുദ്ധവിദ്യപരനായിരുന്നതിനാൽ രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ നേരിട്ട് അതിഭയങ്കരമായ യുദ്ധമുണ്ടായി. സ്വപ്ലസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചിററൂർക്കാർ ഏറ്റവും പരവശനായിത്തീരുകയും കൊണ്ടുപോയ ജയിക്കുന്നകാരും തങ്ങളാൽ സാധ്യമല്ലെന്ന് അവർക്കു തോന്നുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവരെല്ലാവരും ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽചെന്നു തങ്ങളുടെ പരദേവതയായ ഭഗവതിയെ ഭക്തിപൂർവ്വം വന്ദിച്ചുകൊണ്ടു്—

1. “ഭൂവിൽപ്പകഴം ചിററൂർ—
കാവിൽവിളങ്ങും കൃതാന്തരിച്ചപുതി!
ഈവിധമായൊരു മക്കളെ—
യാവിമേമാദം തുണക്കമാതാവേ!”

2. “ഈങ്ങളെ വെൽവാൻവന്നൊരു
കൊണ്ടപ്പടയേ വധിച്ചുവേഗത്തിൽ
മങ്ങലൊഴിക്കുക മായേ!
മംഗളമുതേ! നമോനമസ്തുഭ്യം!!”

എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതുകേട്ട് ആത്മശാന്തപരമായൊരു ഭക്തവത്സലയും ലോകമാതാവുമായ ഭഗവതി ഉടൻ പ്രത്യക്ഷമായി പോർക്കുളത്തിലെത്തി തന്റെ നാനകം വാൾകൊണ്ടു കൊണ്ടപ്പടയെ വെട്ടി വധിച്ചുതുടങ്ങി. ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു കൊണ്ടപ്പട മിക്കവാറും നശിച്ചു. ഏതാനും സൈനികന്മാർ പ്രാണഭീതിയോടുകൂടി ഓടി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ കൊണ്ടുരാജാവു ദേവിയോടു നേരിട്ടു യുദ്ധംതുടങ്ങി. ആ യുദ്ധം ഏറ്റവും ഭയങ്കരം തന്നെയായിരുന്നു. കൊണ്ടുരാജാവ് അന്തകനേപ്പോലെ ഒരു പോത്തിന്റെ പുറത്തുകയറിയിരുന്നു യുദ്ധത്തിനു വന്നിരുന്നത്. ദേവി തന്റെ വാൾകൊണ്ടു് ആ പോത്തിന്റെ തല വെട്ടി താഴെയിടുകയും കൊണ്ടുരാജാവിന്റെ കഴുത്തുമറിച്ചു തല ഭാഗുകന്റെ ശിരസ്സിനേപ്പോലെ തുറക്കെയിലെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആ യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിന്റെ ശേഷം ദേവി ഒരു ശിലാതലത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു വിശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ ദേശക്കാരെല്ലാവരും അവിടെയെത്തി ഭഗവതിയെ കാണു വന്നിട്ടു സ്മരിച്ചു. അവരപ്പോൾ ഭഗവതിയെക്കണ്ടു് എട്ടുതൂക്കൈകളോടു ആ തൂക്കൈകളിൽ വരദാഭയമുദ്രകളും നാനകംവാൾ, ശൂലം, ഗദ, ശംഖം, വട്ടക, കൊണ്ടുരാജാവിന്റെ ശിരസ്സ് എന്നിവ ധരിച്ചുകൊണ്ടും കാലിന്ദ്രൽകാൽ കയറിവെച്ചു ഇരിക്കുന്നതുമായിരുന്നു.

ഭഗവതി അങ്ങിനെ അവിടെ ഇരുന്നിരുന്നപ്പോൾ അതിലെ കടന്നുപോയ ചില പശുക്കളായന്മാർ അവയുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന മദ്യവും മാംസവും തിരുമുഖ്യാട്ടിയായി ദേവിയുടെ തുപ്പാദസനിധിയിൽ വെച്ചു വെട്ടിച്ചു. ദേവി അവയെ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും ആ മദ്യം സ്വല്പം സേവിക്കുകയും മാംസം കുറച്ചുടുത്തു ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു ശേഷമുണ്ടായിരുന്നത് അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുകയും ജനങ്ങൾ അവ വാങ്ങി ദേവിയുടെ പ്രസാദമെന്നുള്ള സങ്കല്പത്തോടുകൂടി ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും ദേവി അവിടെനിന്ന് അന്തർലോകംചെയ്യുകയുണ്ടായാൽ ആ ദിവ്യസ്വരൂപം അവർക്കും പിന്നെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ പിന്നെ ആ ദേശക്കാരായ എല്ലാവരുംകൂടി, “ദേവിയുടെ ഈ ദിവ്യസ്വരൂപം നമുക്ക് എന്നും കണ്ടു വെക്കാനായി ഇപ്പോൾ നമ്മൾ കണ്ടതുപോലെതന്നെ ഒരു വിഗ്രഹമുണ്ടാക്കിച്ച് ഇവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കണം”

എന്ന നിശ്ചയിച്ച് അപ്രകാരമൊരു വിഗ്രഹം മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി ചുളയിൽവെച്ചു തയ്യാറാക്കി. ആ സമയത്ത് ഒരു യോഗിനി അവിടെ വന്നു ചേരുകയും ആ ബിംബമെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി നിശ്ചിതസ്ഥലത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് ഉടൻതന്നെ അദൃശ്യമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ യോഗിനി ആരാണെന്നും എവിടെനിന്നാണു വന്നതെന്നും എങ്ങോട്ടാണു പോയതെന്നും ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു പൂർവ്വക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്കുവശത്തു സ്വപ്നം തെക്കോട്ടുമാറിയാണെന്ന് ഇപ്പോഴും എല്ലാവർക്കും കണ്ടറിയാവുന്നതുമാണ്. ഈ പ്രതിഷ്ഠ നടന്നതു കൊല്ലവർഷം 71 കരഭിമാസം 26-ാംന-യായിരുന്നു എന്നാണു പറഞ്ഞുവരുന്നത്.

ബിംബപ്രതിഷ്ഠ കഴിഞ്ഞാലുടനെ ഒരു നിവേദ്യം കഴിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണല്ലോ. അതിനെന്താണു വേണ്ടതെന്ന് അവിടെക്കൂടിയിരുന്നവരെല്ലാവരുംകൂടി ആലോചിച്ചു. അപ്പോൾ അവരിൽ ദേവീഭക്തശിരോമണിയും ജ്ഞാനിയുമായിരുന്ന ഒരു നായർ “ചക്കിലിയന്മാർ കൊടുത്ത മദ്യവും മാംസവും ദേവി സന്തോഷം സപീകരിച്ചുവല്ലോ. അതിനാൽ ഇപ്പോഴും അവതന്നെ മതി.” എന്നു വിധിക്കുകയും അത് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ അപ്രകാരം വിധിച്ച ആ നായർതന്നെ പോയി കുറച്ചു മദ്യവും മാംസവും കൊണ്ടുവന്നു ദേവിക്കു നിവേദിച്ചു. നിവേദ്യം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നിവേദിക്കപ്പെട്ട ആ സാധനങ്ങൾ അവിടെക്കൂടിയിരുന്നവർക്കെല്ലാം കുറേക്കു കൊടുക്കുകയും എല്ലാവരും ദേവീപ്രസാദമെന്നുള്ള സങ്കല്പത്തോടുകൂടി അവ വാങ്ങി സേവിക്കുകയും ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അതവിടെ പതിവായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോഴും അവിടെ നിവേദ്യം മദ്യവും മാംസവുംതന്നെയാണു പതിവ്. നിവേദിക്കുന്നതു നാംനോക്കൂ. എന്നാലവിടെ ചില വിശേഷദിവസങ്ങളിലല്ലാതെ ദിവസംതോറും പൂജ പതിവില്ല. എങ്കിലും അവിടെ രണ്ടുനേരവും വിളക്കുവെക്കുക പതിവുണ്ട്. അല്ലാതെയൊന്നുമില്ല.

എന്നാൽ ആദ്യമുണ്ടായതായ മൂലക്ഷേത്രത്തിൽ അങ്ങിനെയൊന്നുമല്ല. അവിടെ പതിവായി രണ്ടുനേരവും പൂജയുണ്ട്. അതു നടത്തുന്നതു ബ്രാഹ്മണരാണ്. അവിടെ നായന്മാർ പൂജിക്കുകയും മദ്യവും മാംസവും നിവേദിക്കുകയും പതിവില്ല. അവിടത്തെ ചട്ടവട്ടങ്ങളെല്ലാം സാധാരണ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെപ്പോലെ തന്നെയാണ്. മദ്യമാംസാദികളൊന്നും ആക്ഷേത്രത്തിന്റെ അടുക്കലെങ്ങും കൊണ്ടുചെല്ലാൻതന്നെ പാടില്ല. കൊണ്ടുചെന്നാൽ ക്ഷേത്രമന്ത്രഭാഗമാകുമെന്നും പിന്നെ അവിടെ ശുദ്ധീകരണം മുതലായവയൊക്കെ നടത്തണമെന്നുമാണു വച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ഭഗവതിയുടെ ചൈതന്യം സാമാന്യത്തിലധികമായി കണ്ടുവരുന്നു.

ണ്ട്. അവിടെ ഭജനമിരുന്ന് ആ ദേവിയെ സ്നേഹിച്ചാൽ ഭേദമാകാത്ത രോഗവും ഒഴിയാത്ത ബാധയും സാധിക്കാത്ത കാര്യവും ഒന്നുതന്നെയില്ലെന്നു രീതിയായി പറയാം. ആ ദേവീസ്തനീധിയിൽ ഭജനമിരുന്നിട്ട് അപസ്താരം, ഉന്മാദം മുതലായവ ഭേദമായി സ്വസ്ഥതയെ പ്രാപിച്ചവരായി ഇപ്പോഴും പലരുണ്ട്. ഈ അടുത്തകാലത്തുതന്നെ സന്തതൃത്വമായി അവിടെ ഭജനമിരുന്നിട്ട് സൽസന്താനങ്ങളെ ലഭിച്ചവരുടെ സംഖ്യ ഒട്ടും ചില്ലറയല്ല.

ആ ദേശക്കുഴപ്പം പണ്ടുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ പരസ്പരം സ്നേഹവും വിശ്വാസവും ഐക്യമത്രയും ഇപ്പോളില്ലെന്ന് അവരിൽത്തന്നെ ചിലർ പറഞ്ഞ് ഇയിടെ കേട്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ ദേവീക്ഷേത്രത്തിൽ പൂർവ്വന്മാർ നടത്തിപ്പോന്നിരുന്ന അടിയന്തിരങ്ങളെല്ലാം ആധുനികന്മാരും നടത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്. അവിടെ ആണ്ടുതോറും പതിവായി ഭേശക്കാർ നടത്തിപ്പോരുന്ന അടിയന്തിരങ്ങളിൽ പ്രധാനങ്ങൾ മണ്ഡലവിളക്കും കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. മണ്ഡലവിളക്ക് എന്നു പറഞ്ഞാൽ വൃശ്ചികമാസം ഒന്നാം തീയതി മുതൽ നാല്പത്തൊന്നുദിവസം ക്ഷേത്രത്തിൽ നിറമാലയും വിളക്കും നത്തുകയാണ്. അതു വളരെ കേമമായിട്ടുള്ള ഒരുടിയന്തിരമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അതിന്റെ ഒടുവിലത്തെ ദിവസം അടിയന്തിരം നടത്തിപ്പോരുന്നതു കൊച്ചീസക്കാരിൽ നിന്നാണ്. അതിനു “പണ്ടാരവിളക്ക്”നാണു പേരുപറഞ്ഞുപോരുന്നതു്. ഭക്തിരസപ്രധാനമായ ഈ അടിയന്തിരത്തിന് ഭാരവാഹികളല്ലാത്തവരും ദേവീഭരണത്തിനായി അവിടെ ധാരാളം വന്നുകൂടാറുണ്ട്.

“കൊണ്ടുപ്പട” എന്ന ആഘോഷം പണ്ടു കൊണ്ടുരാജാവു ചീറൂർ ഭേശം പിടിച്ചുകൊണ്ടായി സൈന്യസമേതം അവിടെ വരികയും ചീറൂർ ഭഗവതി അവരെ സഹനമാക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ സ്മാരകമായി ആണ്ടുതോറും നടത്തിവരുന്നതും വളരെ കേമമായിട്ടുള്ളതുമാണ്. അതിൽ പല വിധത്തിലുള്ള വേഷങ്ങളുടെ പുറപ്പാടും മറുമുള്ളതിനാൽ അതു സകലരനുസമ്പൂർണ്ണമായ ഒരാഘോഷമാണെന്നു തന്നെ പറയാം. അതിന്റെ ഒരോ ചടങ്ങുകൾ കർമ്മാസത്തിൽ ശിവരാത്രിക്കുമുമ്പു തുടങ്ങിയാൽ മീനമാസത്തിലാണ് അവസാനിക്കുന്നതു്. അവയെല്ലാം അറിവാനാഗ്രഹമുള്ളവർ അവിടെച്ചെന്നു കണ്ടുതന്നെ മനസ്സിലാക്കുകയല്ലാതെ എഴുതി അറിയിക്കുന്ന കാര്യം അസാധ്യമാകയാൽ അതിനായി ഉദ്യമിക്കുന്നില്ല.

ചീറൂർഭഗവതി ആത്മത്രാണപരായണയും ആശ്രിതവത്സലയുമാണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടുപ്പടയെ സംഹരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. അതു കൂടാതെയും അതിലേയ്ക്ക് അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടായിട്ടു

ണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം വിവരിക്കുന്ന കാര്യം ഭൂഷ്കരമാകയാൽ ചിലതു മാത്രം ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ചിററുരുനിന്ന് ഏകദേശം നാലുനാഴിക അകലെ ബ്രിട്ടീഷുമലബാറിൽ “പെരുവെമ്പ” എന്നൊരു ദേശമുണ്ടല്ലോ. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു നായർ ചിററുരു ഒരു വീട്ടിൽ സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. സംബന്ധമെന്തെല്ലാം സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ ധാരാളം സമ്പത്തുണ്ടായിരുന്നു; എന്നു മാത്രമല്ല, ആ സ്ത്രീയെ ആ വീട്ടിലുള്ളവർ വളരെ വാത്സല്യത്തോടുകൂടിയാണു വളർത്തിയിരുന്നത്. അതിനാൽ ആ സ്ത്രീയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും മാതൃലന്മാരും അമൂല്യങ്ങളായ അനേകം ആഭരണങ്ങളെക്കൊണ്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. ആ സ്ത്രീ മിക്കസമയത്തും അവയെല്ലാം അണിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയാണു നടക്കുക പതിവ്. ആ സ്ത്രീക്കു ചിററുകാവിൽ ഭഗവതിയെക്കുറിച്ചു അളവററുകേതിയും വിശ്വാസവുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ രണ്ടുനേരവും കാവിൽപ്പോയി ദേവിയെ പന്ദിക്കുക പതിവായിരുന്നു. കാവിൽപ്പോകുന്ന സമയങ്ങളിൽ ആ സ്ത്രീ തന്റെ ആഭരണങ്ങളെല്ലാമെടുത്ത് അണിയാതെയിരിക്കാറില്ല. സംബന്ധക്കാരനായ ആ നായർ ഒരുത്യാഗ്രഹിയും ഭൂഷണമായിരുന്നതിനാൽ ഈ ആഭരണങ്ങളെല്ലാം പതിവായിക്കണ്ടപ്പോൾ ഇവയെല്ലാം തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. അതിനാൽ അയാൾ അതിനുള്ള ഒരു കള്ളക്കൗശലം ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ദിവസം ഭാര്യയോടു സ്വകാര്യമായിട്ടു “നിന്നെ ഒരു കാണാൻ വൈകിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവെല്ലണമെന്ന് എന്റെ അമ്മ എന്നോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിട്ടു വളരെ ദിവസമായി. അതിനാൽ നമുക്ക് അങ്ങോട്ടൊന്നു പോകണം. അവിടെ മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചിട്ടു നാലാംദിവസം നമുക്കു മടങ്ങിപ്പോരാം. അതിനെന്നാ വിരോധമുണ്ടോ” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനുള്ള രമായിട്ടു ഭാര്യ “ഒരു വിരോധവുമില്ല അമ്മനമ്മയും മാറും സമ്മതിച്ചാൽ നമുക്കു നാളെത്തന്നെ പോകാം. എന്നാൽ മൂന്നുദിവസം അവിടെ താമസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എനിക്കു പതിവായികാവിൽ തോഴാൻ പോകണമല്ലോ. ഒരു ദിവസത്തേത്തൊഴുകുകഴിഞ്ഞിട്ടു അങ്ങോട്ടു പോകാം പിറ്റേ ദിവസം തൊഴാനിങ്ങോട്ടെത്തണം. ദേവീദർശനം മുട്ടിക്കുന്ന കാര്യം സങ്കടമാണ്” എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകേട്ടപ്പോൾ നായർക്കു സന്തോഷമായി. അയാൾ ആ സ്ത്രീയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടും മാറും വിവരം പറഞ്ഞ് അവരെല്ലാം സമ്മതിപ്പിക്കുകയും പിറ്റേ ദിവസം തന്നെ സ്ത്രീ കാവിൽപ്പോയിക്കളിച്ചു തൊഴുതു വന്നയടുത്തു തോഴാൻ ഭാര്യയും ഉണ്ടോ കഴിച്ചു വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയുണ്ടായു. അപ്പോഴേ അ സ്ത്രീ അവരുടെ ആഭരണങ്ങളെടുത്തുണ്ടിഞ്ഞിരുന്നു എന്നുള്ളതു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

ചില നല്ല പസ്സുകങ്ങൾ.

രാജാകേശവദാസ്.

വീരരാധനഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ 2.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

“ഭാരിദ്രുത്തിൽ ജനിച്ചും, സ്വപ്നമായ വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രം ലഭിച്ചു, പലവിധ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചും, സ്വപ്രയത്നം സ്വകൃത്യബോധം, നീതിനിഷ്ഠ, കശാഗ്രബുദ്ധി, സ്വാമിഭക്തി ഇവകൾകൊണ്ടു മാത്രം ലോകത്തിൽ ഉയർന്നു പ്രജകളിൽ ഒരാൾക്കു ലഭിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉന്നതപദം പ്രാപിച്ചു, സമൃദ്ധിയിങ്കലും അനൗപമമായ ഈ സുപ്തദൃഷ്ടന്റെ ചരിത്രം ആർക്കും ഒരു വിശിഷ്ടമായ സാധനപാഠമായിത്തന്നെ ചുരിക്കും.

വില 8 അണ്.

ശ്രീരാമൻ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

“പുത്രനായൊ, ഭ്രാതാവായൊ, യോഗാധാവായൊ, തപസ്വിനായൊ, ഭർത്താവായൊ, രാജാവായൊ, മിത്രമായൊ, ശത്രുവായൊ ഉള്ള ഏതൊരു നിലയാകട്ടെ, ബ്രഹ്മചര്യം മുതലായ മൂന്നുശ്രമാവസ്ഥകളിൽ ഏതെങ്കിലും മറകട്ടെ, ധർമ്മവീര്യനായ ശ്രീരാമനോടു തുല്യനായിട്ട് ഒരുപദേഷ്ടാവും, രാമായണംപോലെ അത്ര രസാലങ്കാരസാരോപദേശഭൂയിഷ്ഠമായ ഒരു കാവ്യവും, വാത്സീകിയപ്പോലെ ഒരു കവിയും” ഇല്ലെന്ന് സർവ്വസമ്മതമാണ്.

വില 8 അണ്.

മഹാകവി ഷേക്സ്പിയറുടെ

നാടകകഥകൾ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

മഹാകവി ഷേക്സ്പിയറുടെ എഴുതിയിട്ടുള്ള സുപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഹൃദയവാക്യങ്ങളും ആയ രണ്ടു ഭാഗത്തനാടകങ്ങൾ കഥാരൂപേണ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. മഹാകവിയുടെ കഥാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റിയും വായിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

വില 5 അണ്.

സി. ജി. ബ്രദേഴ്സ് ഇശ്വരപിള്ളയും പ. സ്കൗലും, പരമ്പര.

വിൽപന ണ്ട്.

ചില നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ.

കേസരി	വേങ്ങയിൽ നയനാർ 1934ലെ ബി.			
	എ. പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള പാഠപുസ്തകം	1	0	0
ഇന്ദുലേഖ	[ചന്ദ്രമേനോൻ]	1	8	0
ജ്ഞാനവാസിഷ്ഠം	[ചിറൂർ വരവൂർ ശാമുദേവനോൻ]	2	0	0
പുരാണകഥാസംഗ്രഹം	[പൈലോപാർ ബി. എ.]	2	0	0
ഭഗവൽഗീത	[കെ. എം.]	5	0	0
ഭരതമൃഗം	[കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള ബി. എ. എൽ. ടി.]	1	4	0
നളിനി	(കുമാരനാശാൻ)	0	6	0
ലീല	"	0	10	0
പ്രഭാഭനം	"	0	12	0
ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത	"	0	12	0
ഭരതസ്മര	"	0	8	0
ചണ്ഡാളഭിക്ഷുകി	"	0	8	0
കരുണ	"	0	6	0
വനമാല	"	0	12	0
ചിന്താസന്താനം 3-ാം ഭാഗം		0	10	0
ഭഗവതർ കൃതികൾ 1-ാം ഭാഗം		1	4	0
കൊട്ടക്കല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ കൃതികൾ				
	1-ാം ഭാഗം	1	0	0
	2-ാം ഭാഗം	1	4	0
	3-ാം ഭാഗം	1	0	0
	4-ാം ഭാഗം	0	12	0
വീരമാന്താണുൻ നോവൽ		1	8	0
കന്യാശബരലിക		1	4	0
എഫ്. എം. എസ്സ്. യാത്ര		0	8	0
പഞ്ചകല്യാണി		0	8	0
വേലുത്തമ്പിള്ളി വ	[കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള]	0	12	0
മനസ്സിന്റെ മർദ്ദനം		0	12	0
സർവ്വഭാഗ ചികിത്സാരത്നം		1	8	0
ശ്രീചക്രപുരാകല്പം	[ചട്ടമ്പിസ്വാമി]	0	8	0
രസികൻകഥകൾ		0	6	0

മാനേജർ,

ഇശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പാവൂർ.

ഇൻറർമീഡിയേറക്ടോസ്സിലെ

പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ.

1. ചിന്താനന്താനം.

(നാലാംഭാഗം.)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

സുബ്രഹ്മണ്യകാരൻ

ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ചിന്തകനും, ഒന്നാംതരംഗദ്വകാരനും ആയ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ 14 ഉപന്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ് പ്രസ്തുത പുസ്തകം. അനുകരണീയമായ ഗദ്യരീതി; ആദരണീയമായ ആദർശങ്ങൾ; ഉൽകൃഷ്ടമായ ചിന്തകൾ; എല്ലാവരും വായിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതു്. സാധാരണ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ രീതിയിൽ മോശമായ കടലാസിൽ അടിച്ചതല്ല. നല്ലകടലാസിൽ വൃത്തിയായി അച്ചടിച്ചതു്. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഹായയോടുകൂടിയതു്. കച്ചവടക്കാർക്കു് നല്ല കമ്മീഷൻ.

വില 12. അണ

2. അന്ത്യാമന്ത്രണം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

ഡി. പത്മനാഭനസ്സി എം. എ.

രാവണന്റെ ഉൽകൃഷ്ടാദർശങ്ങളേയും സ്വഭാവ സൈമ്യത്തേയും തേച്ചു മിനക്കുന്ന ഒരു ഏകാങ്കിനാടകം. വായനക്കാരിൽ വിമർശനബുദ്ധിയെ ഉളവാക്കും. അഭിമാനം വേണ്ടതെന്നതെളിയും.

വില 8 അണ

സി. ജി. ബ്രദേഴ്സ്, ഇശ്വരപിള്ളാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.
(N. Travancore.)

വീരാരാധന.

വീരാരാധന ഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ 1.

അഥവാ

ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജി.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, സി. ജി. അനന്തൻപിള്ള ബി. എ.

മലയാളത്തിലെ ഒരു സ്വതന്ത്രപ്രതിഭിനീപുത്രമായ 'മാതൃഭൂമി' ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:-

വീരാരാധനയുടെ ഒന്നാംഭാഗമായ ഈ ചെറുപുസ്തകം ടിവാഗതനായ ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജിയുടെ സംക്ഷിപ്തമായ ഒരു ജീവചരിത്രമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തെ സാഹിത്യലോകത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽ ഈയിടെയായി പുസ്തകങ്ങൾ ഒരുവിധം ധാരാളമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവയിൽ വായിക്കേണ്ടവയും വായിക്കാവുന്നതുമായവയുടെ എണ്ണം തുലോം കുറവായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ. ജനസാമാന്യത്തിൽ കത്തറുബോധത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനും സമുദായത്തോടും രാഷ്ട്രത്തോടും ഉള്ള കടമകളെപ്പറ്റി അവർക്കു ബോധമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും മഹാനായ ഒരു ജീവചരിത്രങ്ങൾ വളരെ ഉപകാരപ്പെടുന്നുണ്ട്. ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജിയുടെ പേരു കേൾക്കാത്തവർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധികമാരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ സ്വരാജ്യത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്കുവേണ്ടി ആ ഗംഭീരപുരുഷൻ എത്രയേറെ ഔഷ്ട്വാടകളനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ശരിയായ ഒരു ജ്ഞാനം മലയാള വായനക്കാരിൽ പലർക്കും ഉണ്ടായില്ലെന്നും വരാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ഈ ചെറുപുസ്തകം വളരെ ഉപകാരപ്പെടും. സ്വജനസേവനത്തെ മുൻനിർത്തി ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാൾ നാട്ടുകാരുടെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കും വിശ്വാസത്തിനും എത്രയേൽ പാത്രമായിത്തീരുന്നവനും, അതേസമയത്തുതന്നെ ആദർശത്തിൽനിന്നുള്ള വ്യതിചലനംകൊണ്ട് ആ സമുന്നതസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഒരു നേതാവിനു എത്രകുറുപ്പു അപചയം പറയാറുണ്ടുമുള്ള സംഗതികൾക്കു ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥന്റെ ജീവിതം പ്രത്യക്ഷദാഹരണമാണ്. വീരാരാധനയുടെ കർത്താവിനെ ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വില 6 അണ

ഈശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

നമ്മുടെ നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ.

ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്ത് ഏതെങ്കിലും ചില ഭരണചരിഷ്കാരങ്ങൾ അടുത്തുണ്ടാവാതെ കഴികയില്ല. എന്നാൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആരും അത്ര ചിന്തിക്കുന്നതുമില്ല. നാട്ടരാജ്യങ്ങളെ ശരിയായി പരിശോധിച്ചാൽ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ സ്ഥിതി എത്രയോ ഭേദമാണെന്നു പറയണം. അവിടങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരും, രാജസേവന്മാരും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും എന്തെല്ലാം അനീതികളാണു കാണിക്കുന്നത്. ഇത്തരം സംഗതികളെ കർതവ്യമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ട് കാണിച്ചയ്ക്കുവാൻ ശങ്കരൻനമ്പൂരിപ്പാട് അവർകൾ എഴുതിയതാണ് ഈ പുസ്തകം. വാസ്തവത്തിൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങളുടെ ഒരു 'എക്സറേ' പരിശോധനയാണിത്. സ്വരാജ്യസ്നേഹികളും, നിയമസഭാമെമ്പർമാരും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും എന്നുവേണ്ട എല്ലാ ആളുകളും ഇതൊന്നു വായിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്. കണ്ണാടി നോക്കിയെ വൈകുപ്തം അറികയുള്ള മേനിക്കടലാസിൽ അച്ചടിച്ച 300-ലധികം പേജുള്ള ഈ ബുക്കിന് വില 1 ക 4 ണ.

ഭാഷാവാചനപുസ്തകങ്ങൾ

(ഭക്തിമാർഗ്ഗം)

1. മന്ത്രപ്രയോഗങ്ങൾ അനവധി മന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്. വില 1-0-0
2. ഗ്യാനശ്ലോകങ്ങൾ 500-ലധികം ഗ്യാനങ്ങൾ അടങ്ങിയത്. 1-8-0
3. ഗ്യാനങ്ങളും മന്ത്രങ്ങളും. പേരുകൊണ്ടുതന്നെ സ്വഭാവം അറിയാമല്ലോ. 0-8-0
4. ഋഗ്വേദമന്ത്രങ്ങൾ. പുരുഷസൂക്തസാരസ്വതം ഭാഗ്യസൂക്തം മൃതലായ മന്ത്രങ്ങളും, പ്രയോഗവിധികളും അടങ്ങിയത്. 0 8 0
5. സ്തോത്രങ്ങൾ. നല്ല സ്തോത്രങ്ങളെല്ലാം ഇതിലുണ്ട്. 0-12 0
6. ഭഗവൽഗീത. (പോക്കർ) 0 4 0

(ജ്യോതിഷം)

1. ജാതകാദേശം	1-0-0	4. ഭരണമലങ്ങൾ	0 4 0
2. ഹോരാശാസ്ത്രം	1 8 0	5. പഞ്ചാംഗമലം	0 3 0
5. നിമിത്തശാസ്ത്രം പുതിയബുക്ക്	0 8 0	6. ബലഹിണ്യം	0 2 0

(തച്ചശാസ്ത്രം)

1. മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക	1-0-0	3. തന്ത്രസമുച്ചയം ശില്പഭാഗം	1 0 0
2. മനുഷ്യാലയഭാഷ	0 3 0	4. മൃഗലക്ഷണം	0 3 0

മറ്റൊല്ലാ മലയാളപുസ്തകങ്ങളും വിറ്റുവരുന്നു. പുസ്തകപ്പട്ടിക ഇനാം. ഉടൻ എഴുതുക പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല, പോസ്റ്റ്-കുന്നുകളും. (കൊച്ചിശീമ)

ഗുരുനാഥൻ.

വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ മലയാളത്തിലെ ഏക മാസിക
അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും കുട്ടികളുടെ സാരങ്ങൾക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഉപ
യോഗപ്രദം. വിദ്യാഭ്യാസം, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി, സാഹിത്യം, വ്യ
വസായം മുതലായ വിവിധവിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കും.

വരിസംഖ്യ ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് 2 രൂ. 8 ണ.

6 മാസത്തേയ്ക്ക് 1 രൂ. 4 ണ.

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി, ഒഴിച്ചു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് 2 രൂ 12 ണ.

ഗുരുനാഥന്റെ പഴയ ലക്കങ്ങൾ

ഗുരുനാഥന്റെ പഴയ ലക്കങ്ങൾക്ക് വില വളരെ കുറച്ചിരിക്കുന്നു.
ആവശ്യക്കാർ പ്രത്യേകം എഴുതി ചോദിച്ചാൽ മതി ലക്കങ്ങളുടെ വില
യും അയക്കാനുള്ള വിലവും മുൻകൂട്ടി മണിയാഡർ അയച്ചിരിക്കണം.

റജിസ്റ്റർനമ്പർ

പത്രബന്ധക്കാരും ഇങ്ങോട്ടെഴുതുമ്പോൾ അവരുടെ റജിസ്റ്റർനമ്പർ
കൂടി കാണിക്കുവാനുപേക്ഷ. അപ്രകാരമല്ലാത്ത എഴുത്തുകളെപ്പറ്റി ഗൗരവി
ക്കുന്നതല്ല. മണിയാഡറയക്കുമ്പോഴും നമ്പർ കാണിച്ചിരിക്കണം.

പുതിയ വരിക്കാർ

മാസിക ആവശ്യപ്പെടുന്ന പുതിയ വരിക്കാർ, വരിസംഖ്യ മണിയാ
ഡർ അയക്കുകയാണ് ഉത്തമം. വി. പി. അയക്കുന്നതായാൽ അനാവശ്യ
താമസത്തിനും നഷ്ടത്തിനും ഇടയുണ്ട്.

മാനേജർ,

ഗുരുനാഥൻ, പറവൂർ.